

Compositie 5 stedenbouw bv

Boschstraat 35 - 37

4811 GB Breda

telefoon 076 – 5225262

fax 076 – 5213812

email info@c5s.nl

internet www.c5s.nl

kvk Breda 20083802

Gemeente Baarle-Nassau

Ruimtelijke onderbouwing

‘Loveren 40-42, Baarle-Nassau’

Datum: 18 februari 2015

Projectnr. 141972

Gemeente Baarle-Nassau

Ruimtelijke onderbouwing

‘Loveren 40-42, Baarle-Nassau’

Inhoud

1. Ruimtelijke onderbouwing
2. Voorstel verbeelding

Auteur: dhr. drs. ir. W.J.J. Leenders
Collegiale toets: dhr. ing. B. Nieuwenhuizen

Ruimtelijke onderbouwing

INHOUD

1	INLEIDING	3
1.1	Inleiding.....	3
1.2	Vigerend juridisch-planologisch kader.....	4
1.3	Leeswijzer.....	5
2	GEBIEDSBESCHRIJVING	7
2.1	Inleiding.....	7
2.2	Baarle-Nassau.....	7
2.3	Nabijgelegen functies.....	8
2.4	Het plangebied in de bestaande situatie.....	9
3	PLANBESCHRIJVING	11
3.1	Algemeen en stedenbouwkundige opzet.....	11
3.2	Ontsluitingsstructuur.....	12
3.3	Landschappelijke inpassing.....	12
3.4	Voorstel verbeelding.....	12
4	RUIMTELIJK BELEIDSKADER	15
4.1	Inleiding.....	15
4.2	Nationaal beleid.....	15
4.3	Provinciaal beleid.....	19
4.4	Gemeentelijk beleid.....	24
5	PLANOLOGISCH RELEVANTE (MILIEU)ASPECTEN	27
5.1	Inleiding.....	27
5.2	Bodem.....	27
5.3	Waterhuishouding.....	28
5.4	Cultuurhistorie.....	29
5.5	Archeologie.....	31
5.6	Flora en fauna.....	32
5.7	Bedrijven en milieuzonering.....	33
5.8	Externe veiligheid.....	35
5.9	Kabels en leidingen.....	38
5.10	Luchtkwaliteit.....	38
5.11	Toetsing Besluit m.e.r.....	39
6	CONCLUSIE	41

Afbeelding 1 - Ligging van het plangebied ten westen van de kern Baarle-Nassau

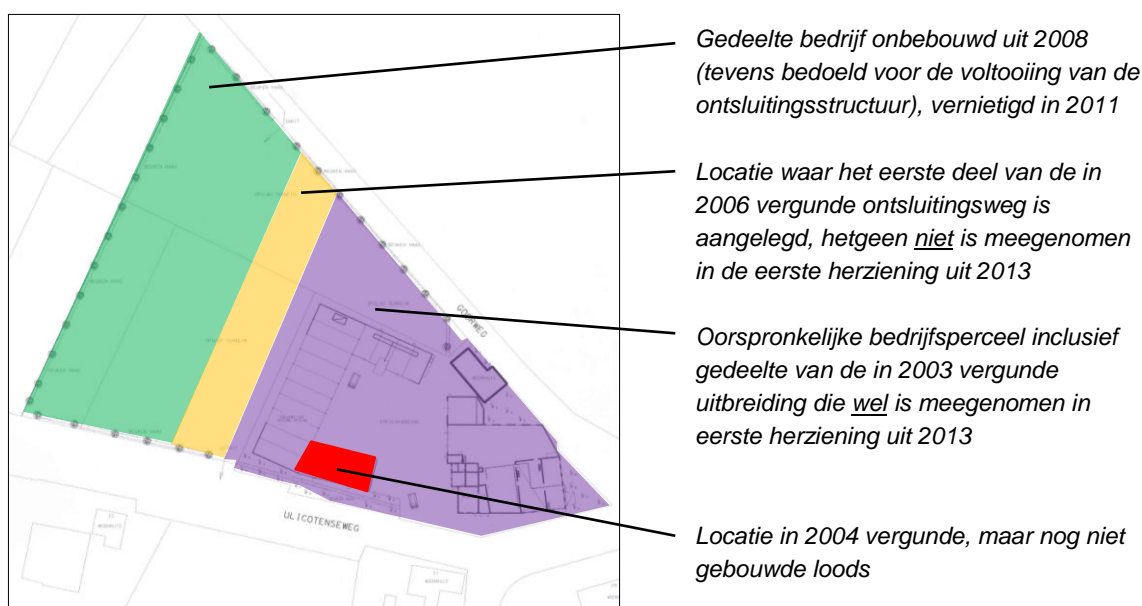
1 INLEIDING

1.1 Inleiding

Ter plaatse van het adres Loveren 40-42 te Baarle-Nassau is houthandel en -zagerij Gebr. Meeusen B.V. gevestigd (hierna: initiatiefnemer). Sinds geruime tijd bestaat het voornemen om het bedrijfsperceel uit te breiden en een nieuwe loods op te richten. Reeds in 2003 is door middel van een procedure ex artikel 19 lid 1 WRO verzocht deze ontwikkeling tot stand te brengen. Op basis van destijds geldend provinciaal beleid bood de gevoerde procedure echter slechts de mogelijkheid om in een uitbreiding tot maximaal 15% te voorzien. Deze uitbreiding tot 15% is vervolgens planologisch vergund, alsmede de bouw van de loods (in 2005).

In 2006 is in vervolg daarop een vergunning verleend voor de aanleg van een ontsluitingsweg op het perceel, vooruitlopend op de regeling van het resterende gedeelte van de gewenste uitbreiding (boven de 15%) in het bestemmingsplan Buitengebied uit 2008. In dat bestemmingsplan is de locatie waar het eerste gedeelte van de ontsluitingsweg uiteindelijk is aangelegd bij het te bebouwen deel van het bedrijfsperceel getrokken. Aan het resterende deel is een bedrijfsbestemming zonder bouwmogelijkheden toegekend. Ten aanzien van dit gedeelte (bedrijf onbebouwd) is door de provincie een reactieve aanwijzing ingediend, waartegen beroep is aangetekend. Dit beroep is echter ongegrond verklaard, waarna het gedeelte 'bedrijf onbebouwd' is vernietigd door een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS). Door middel van de eerste herziening van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' is getracht dit onderdeel te repareren. Bij deze reparatie is het gehele bedrijfsperceel van de initiatiefnemer betrokken, waarbij echter niet alleen het vernietigde gedeelte (bedrijf onbebouwd) een agrarische bestemming heeft gekregen, maar ook het deel van het bedrijfsperceel waar het eerste gedeelte van de ontsluitingsweg is gerealiseerd. Daarmee zijn zowel het aangelegde deel als het nog niet aangelegde deel van de ontsluitingsweg strijdig geworden met de aldaar toegestane gebruiksmogelijkheden.

Gelet op het bovenstaande is het gehele perceel van de initiatiefnemer uiteindelijk niet bij de vaststelling van de eerste herziening betrokken. In onderstaand afbeelding is de geschetste problematiek schematisch weergegeven.

Ruimtelijke onderbouwing 'Loveren 40-42, Baarle-Nassau'

Als gevolg van het voorgaande heeft de initiatiefnemer nog altijd niet de mogelijkheid gehad om de reeds sinds 2004 vergunde loods te bouwen. Op de betreffende locatie liggen immers nog altijd materialen opgeslagen, die verplaatst zouden gaan worden naar het gedeelte van de uitbreiding. Dit heeft echter een agrarische bestemming, alwaar deze opslag niet is toegestaan. Ook kon hierdoor de gewenste ontsluitingsstructuur, met een splitsing van het autoverkeer en vrachtverkeer, nooit worden voltooid

De gemeente Baarle-Nassau is nu voornemens het bedrijfsperceel mee te nemen in de tweede herziening van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' en door middel daarvan definitief een adequate planologische regeling voor het bedrijf vast te stellen. Dit betreft concreet:

- het juist opnemen van het in het ontwerp van de eerste herziening foutief opgenomen gedeelte van het bedrijfsperceel waarbinnen de bebouwing en de ontsluitingsweg zijn toegestaan;
- het alsnog voorzien van het bedrijf van de gewenste (onbebouwde) uitbreiding ten behoeve van buitenopslag,

waarmee het mogelijk wordt de opgeslagen materialen te verplaatsen naar het nieuwe gedeelte en op de vrijgekomen ruimte de loods te bouwen. Tevens wordt het daarmee mogelijk het reeds gerealiseerde gedeelte van de ontsluitingsweg legaal te gebruiken (ten behoeve van alleen autoverkeer) en een separate ontsluiting ten behoeve van het vrachtverkeer aan te leggen, waarmee de gewenste ontsluitingsstructuur eindelijk kan worden voltooid.

Tenslotte bestaat het voornemen om de bestaande inpandige bedrijfswoning aan het Loveren te verplaatsen naar de zijde van de Goorweg (naast de aldaar reeds aanwezige tweede bedrijfswoning). Deze mogelijkheid is reeds aanwezig op basis van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008', waarin is bepaald dat op het adres Loveren 40-42 twee bedrijfswoningen zijn toegestaan. Dit in afwijking van de algemene regeling dat per bedrijf slechts één bedrijfswoning is toegestaan. Het is van belang dat deze vigerende rechten eveneens worden meegenomen in de tweede herziening van het bestemmingsplan Buitengebied uit 2008.

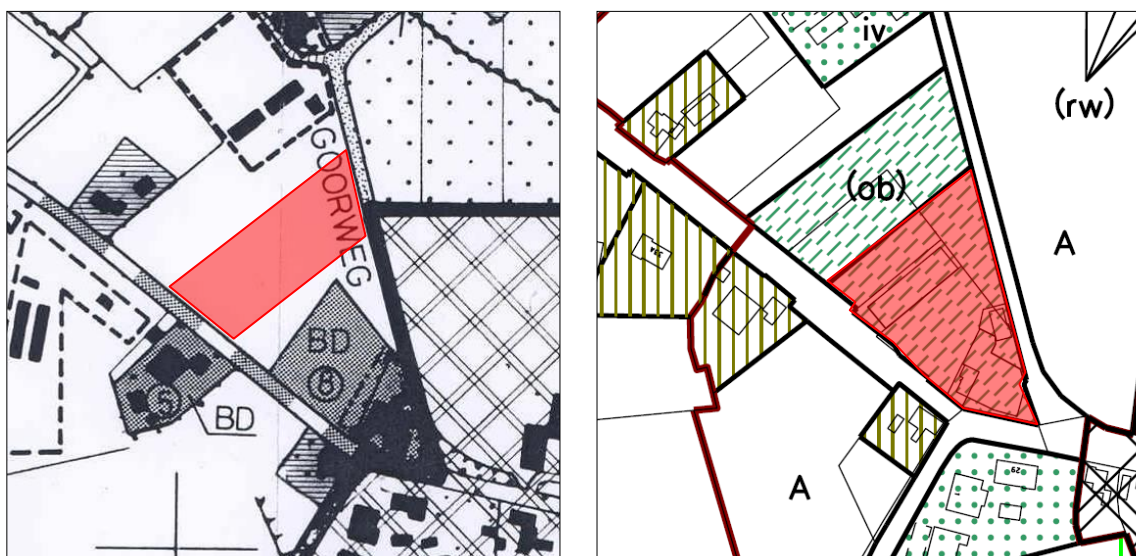
Door middel van deze ruimtelijke onderbouwing wordt beargumenteerd dat de gewenste ontwikkeling planologisch en milieukundig te verantwoorden is. De definitieve ruimtelijke onderbouwing wordt uiteindelijk als bijlage opgenomen bij de tweede herziening van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008'.

1.2 Vigerend juridisch-planologisch kader

Toetsingskader

Op het plangebied zijn twee vigerende bestemmingsplannen van toepassing, ervan uitgaande dat op basis van de reactieve aanwijzing van de provincie alleen het gedeelte dat als 'bedrijf onbebouwd' was bestemd door de ABRS is vernietigd. Voor het niet vernietigde deel geldt derhalve het bestemmingsplan "Buitengebied 2008", vastgesteld op 16 juni 2009. Dit gedeelte betreft het terrein waarvoor in 2003 de procedure ex artikel 19 lid 1 WRO is gevoerd, tezamen met het gedeelte waar in 2006 de ontsluitingsweg is vergund. Voor het wel vernietigde deel dient te worden teruggevallen op het bestemmingsplan 'Buitengebied 1990', dat op 1 februari 1990 is vastgesteld.

Op afbeelding 2 op de volgende pagina is aangegeven welke delen van de beide genoemde bestemmingsplannen vigerend zijn voor het plangebied.

Afbeelding 2 - Uitsnede vigerende bestemmingsplannen met in rood aangegeven de delen die vigerend zijn voor het plangebied

Beoordeling

Ter plaatse van het gedeelte waar het bestemmingsplan uit 2008 van kracht is, zijn de huidige bebouwing alsmede de vergunde loods en een deel van de ontsluitingsweg wel reeds planologisch mogelijk. Feitelijk kan echter niet of nauwelijks invulling worden gegeven aan deze rechten, aangezien de benodigde ruimte noodgedwongen wordt benut voor opslag.

Het gebruik van de gewenste locatie voor de betreffende opslag van materialen en de voltooiing van de ontsluitingsstructuur is op basis van het vigerende bestemmingsplan uit 1990 niet toegestaan, aangezien daar een agrarische bestemming geldt. Om de uitbreiding van het bedrijfsperceel met dit gedeelte (en daarmee de opslag) mogelijk te maken, is een herbestemming naar 'Bedrijf' noodzakelijk.

Conclusie

Onderhavige planontwikkeling past niet volledig binnen de vigerende planologische regeling, waardoor een herziening noodzakelijk. Dit zal plaatsvinden door middel van een integrale opname in de 'tweede herziening van het bestemmingsplan Buitengebied'. Daarmee komt voor het gehele bedrijfsperceel één actuele planologische regeling te gelden. Door middel van deze ruimtelijke onderbouwing wordt de noodzakelijke uitbreiding van het bedrijfsperceel verantwoord, samen met de bestemming van het reeds bestaande gedeelte.

1.3 Leeswijzer

- In het tweede hoofdstuk van onderhavige rapportage wordt een omschrijving gegeven van het plangebied en de naaste omgeving.
- De planbeschrijving is opgenomen in hoofdstuk 3.
- In het vierde hoofdstuk is een toetsing opgenomen aan het (relevante) geldende ruimtelijk beleid.
- De planologisch relevante (milieu)aspecten komen in het vijfde hoofdstuk aan bod waarna in hoofdstuk 6 een eindconclusie gegeven wordt.

2 GEBIEDSBESCHRIJVING

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt een integraal gebiedsprofiel gegeven van het gebied dat de omgeving vormt van het onderhavige plangebied. Om de onderhavige ontwikkeling in zijn ruimtelijke en functionele context te plaatsen wordt per aspect beschreven hoe deze structuur er uit ziet. De structuren worden beschreven voor de omgeving van het plangebied en eveneens voor de afzonderlijke delen van het plangebied. Vervolgens wordt ingegaan op de gewenste ontwikkelingen en de inpasbaarheid van de geplande uitbreiding in de omgeving.

2.2 Baarle-Nassau

Ontstaansgeschiedenis landschap

De bodem van Baarle-Nassau is in het begin van het Pleistoceen gevormd door rivierafzettingen van de Rijn, Maas en Schelde. Deze afzettingen bestonden uit een combinatie van klei, zand en leem. Gedurende de ijstijden zijn over deze laag dekzanden neergelegd. Op de dekzandrug zijn de eerste nederzettingen ontstaan, die de gronden rondom in cultuur hebben gebracht. Door menselijke invloeden is het landschap veranderd. Zo is het natuurlijk reliëf vergroot door eeuwenlange ophoging van de oude dorpsakkers met potstalmest.

In de vroege middeleeuwen (9^e / 10^e eeuw), toen de nederzettingen (waaronder Baarle) op het grote dekzandplateau lagen, bestond de vegetatie van het gebied nog voornamelijk uit loofbos. In de periode van de 10^e tot de 12^e eeuw trad er een aantal veranderingen op die tot een geheel ander landschap in de late middeleeuwen leidden. De bewoning verplaatste zich gedeeltelijk naar de beekdalranden, waardoor de beekdalen gedeeltelijk werden ontgonnen. De bosvegetatie maakte geleidelijk plaats voor een heidevegetatie, plaatselijk afgewisseld met akkercomplexen.

De opmerkelijke versnippering van Baarle in Nederlandse en Belgische delen is ontstaan in 1198 toen een tweedeling ontstond tussen de bezittingen van de Hertog van Brabant en de Heer van Breda. Na 1648 werden deze bezittingen ondergebracht bij respectievelijk de Zuidelijke en Noordelijke Nederlanden. In 1995 zijn de grenzen officieel als rijksgrenzen vastgesteld. Planmatige uitbreidingen hebben vooral plaatsgevonden aan de noordzijde van Baarle. Aan de westzijde, waar ook het onderhavige plangebied ligt, is nog relatief veel lintbebouwing aanwezig.

Occupatiepatroon Baarle-Nassau en (omgeving) plangebied

Baarle is een goed voorbeeld van een zogenaamd kerkakker- of tiendakkerdorp. Dit bestaat uit een aantal kleine buurtschappen gegroepeerd rond een centraal gelegen parochiekerk. In Baarle zijn twee kransen van buurtschappen en gehuchten te onderscheiden. De eerste krans wordt gevormd door Loveren, Hoogbraak, Boshoven, Nijhoven, Reth, Schaluinen en Tommel. Met name Loveren, Tommel en Nijhoven zijn aan te merken als waardevolle, gawe nederzettingen. De tweede krans bestaat uit Gorpeind, Eikelenbosch, Hoogeind, Heesboom, Reuth, Liefkenshoek, Veldbraak, Keizershoek, Heikant, Voske en Driehuizen.

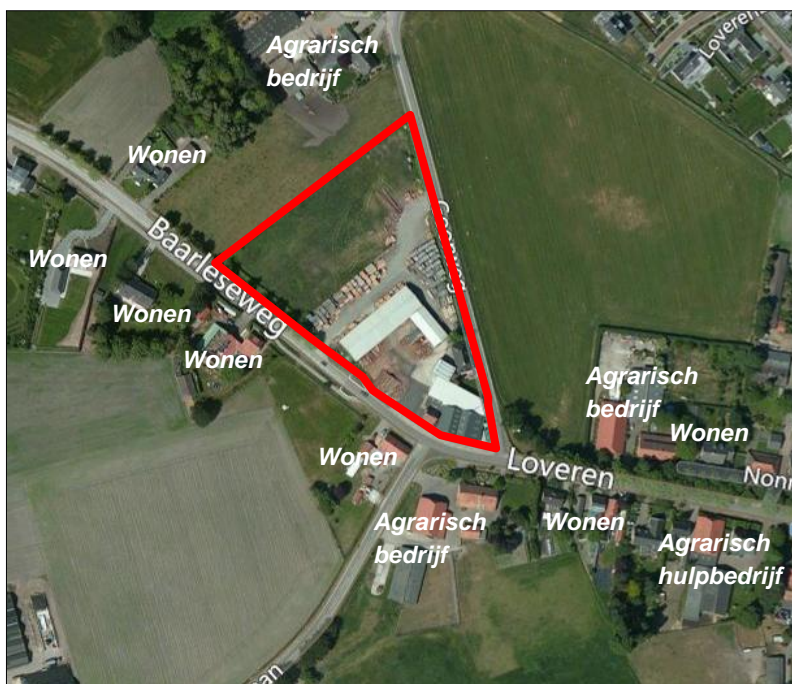
Vanaf de eerste krans van buurtschappen ontspringen enkele beeklopen. Tussen de twee krans en liggen grote complexen van oude akkergronden. Naast de bebouwing in beide kransen is verspreid over het gebied een aantal kleine nederzettingen ontstaan, doordat opkomende adel en kloosters een woest stuk grond ver buiten het dorp aankochten en daarop een boerderij plaatsten van waaruit het land werd bewerkt. Deze hoeven werden in latere tijden veelal opgedeeld en verkeuterden tot meerdere boerderijtjes die tot een gehucht aaneenklonterden; de zogenaamde hoeve- en akkergehuchten.

Het bedrijf van de initiatiefnemer ligt aan de westzijde van het Loveren, in de oksel van de Goorweg en het Loveren/Baarleseweg en sluit direct aan op de bebouwde kom van Baarle-Nassau. De Goorweg scheidt het bedrijf van de kom. De bebouwing van de houthandel- en zagerij vormt aan de westzijde een visuele beëindiging van de kernrandzone van Loveren. Deze kernrandzone maakt tegenwoordig deel uit van de bebouwde kom van Baarle, maar was van oudsher een zelfstandige nederzetting met een agrarisch karakter. De bebouwing strekt zich uit langs de gelijknamige weg die Baarle met Ulicoten verbindt. Het historische Loveren is gegroepeerd aan een plein met een karakteristieke langgerekte vorm. Tezamen met de overwegend historische bebouwing aan het Loveren vormt het plein een herkenbare eenheid. Gedurende de afgelopen decennia is het gebied getransformeerd tot woongebied. Voor de agrarische bedrijven kwamen veelal burgerwoningen in de plaats. De kernrandzone van Loveren is daardoor herkenbaar aan de grote bebouwingsdifferentiatie en functiemenging.

Loveren 40-42 bevindt zich aan het uiteinde van het plein waar deze zich splitst in de Goorweg en de Hoogstratensebaan. De bebouwing van het bedrijf is de wig die de wegen splitst en vormt tevens de overgang naar het buitengebied, waarmee de locatie deel uitmaakt van de westelijke entree tot Baarle-Nassau. Het contrast tussen het open agrarische gebied en het besloten plan van het Loveren is karakteristiek voor de locatie.

2.3 Nabijgelegen functies

Er zijn zowel agrarische bedrijven, agrarisch verwante en/of -hulpbedrijven, reguliere bedrijven als woningen aanwezig. Op afbeelding 3 is deze functiemenging gevisualiseerd.

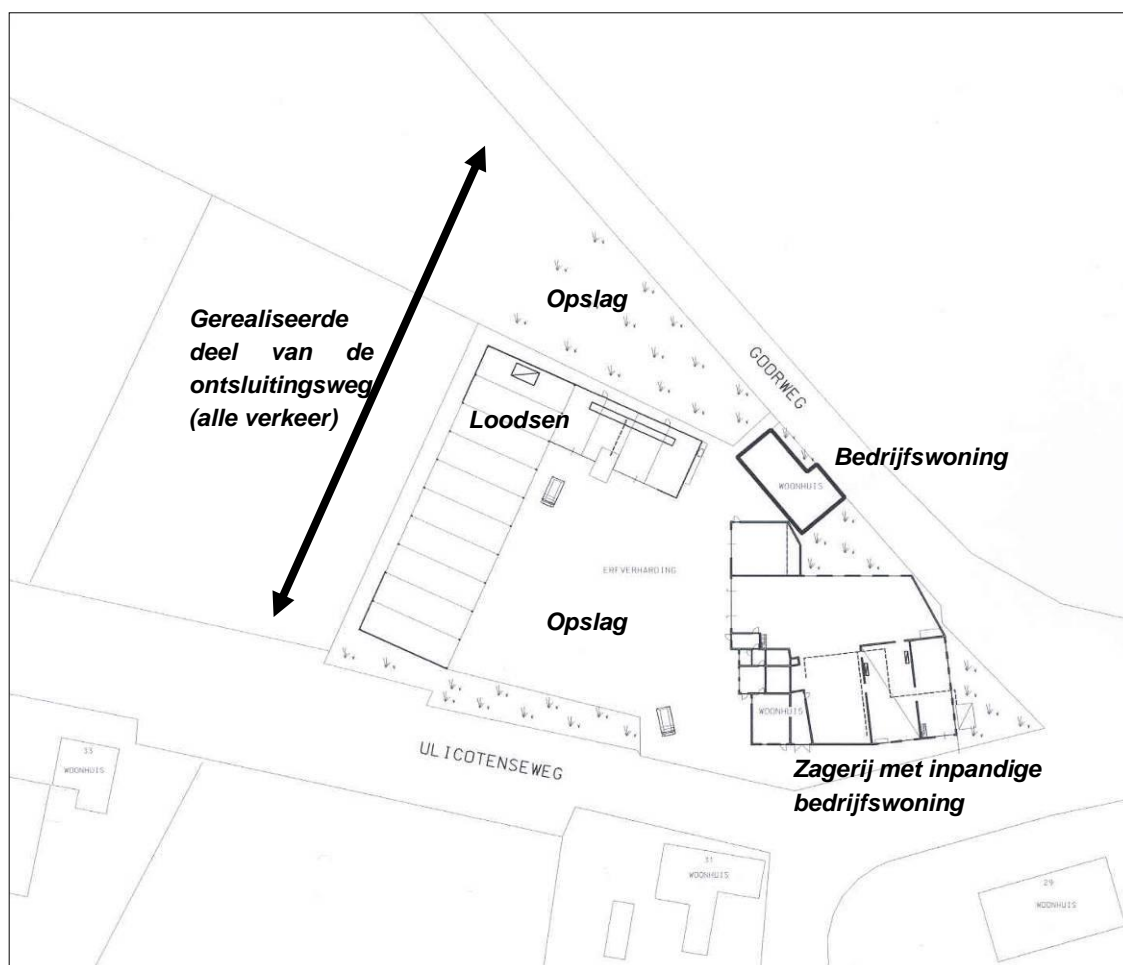
Afbeelding 3 - Nabijgelegen functies bij het plangebied

2.4 Het plangebied in de bestaande situatie

In de huidige situatie heeft het totale bedrijfsperceel een oppervlakte van circa 7.300 m², bestaande uit de oppervlakte van 6.025 m² die op basis van de in 2003 verleende vrijstelling is vergund, plus het gedeelte van de in 2006 vergunde ontsluitingsweg dat buiten het oppervlak van die vrijstelling valt (derhalve circa 1.300 m²). Het oppervlakte van 7.300 m² is tevens gelijk aan dat van het niet vernietigde gedeelte uit het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008'.

De inrichting van het plangebied is zeer compact, enerzijds door de geclusterde bebouwing (zagerij, loodsen en bedrijfswoningen) en anderzijds doordat de resterende onbebouwde ruimte grotendeels wordt gebruikt voor opslag. Als gevolg van deze 'volgestouwde' situatie, in combinatie met het gerealiseerde deel van de ontsluitingsweg aan de rand daarvan, is sprake van een rommelige entree tot het dorp. De huidige situatie is immers op generlei wijze landschappelijk ingepast in de omgeving. Vanuit het westen komende valt het zicht direct op de achterkanten van de loodsen en de opgestapelde boomstammen.

Komende vanuit de kern is dit veel minder aan de orde. Vanaf het oosten is niet of nauwelijks zicht op de opslag en wordt alleen tegen de bedrijfsbebouwing aangekeken. Deze past wat betreft vormgeving en maatvoering in het bebouwingslint. Kwaliteitverbetering van de situatie is derhalve met name gewenst aan de westzijde van het plangebied.

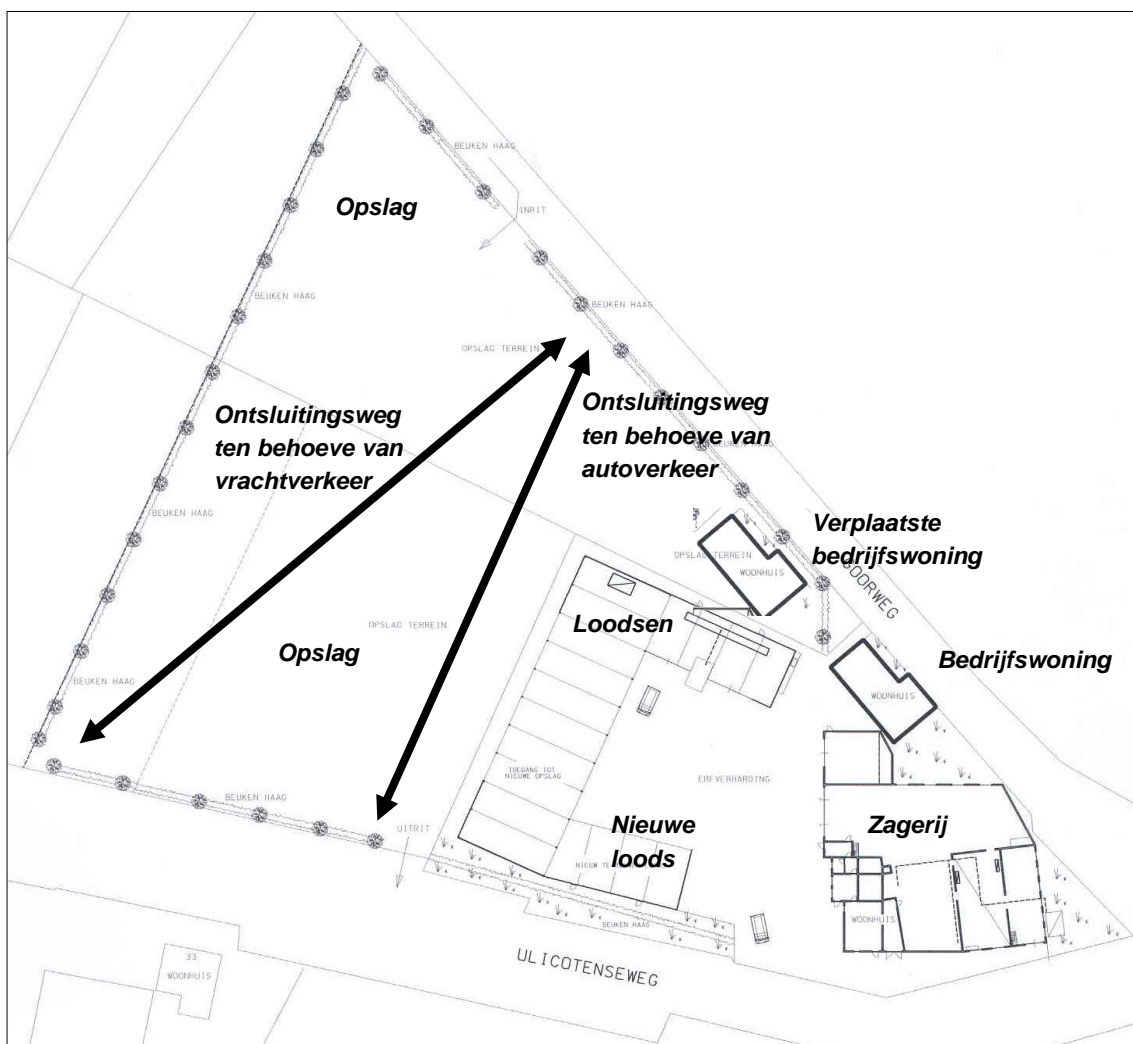
Afbeelding 4 - Huidige inrichting van het terrein

3 PLANBESCHRIJVING

3.1 Algemeen en stedenbouwkundige opzet

Het planvoornemen gaat in hoofdzaak uit van het voorzien in de sinds jaren gewenste uitbreidingsruimte voor het bedrijf in de vorm van buitenopslagcapaciteit. Deze uitbreiding dient plaats te vinden ten westen van het huidige bedrijfsperceel, op een reeds in bezit van de initiatiefnemers zijnde agrarische kavel. Met de verplaatsing van (een deel van) de opslagruimte naar het nieuwe gedeelte komt ruimte vrij voor de bouw van de reeds in 2005 vergunde loods en de verplaatsing van de bestaande in pandige bedrijfswoning naar de locatie naast de andere bedrijfswoning aan de Goorweg. Tenslotte wordt met het planvoornemen de voltooiing van de ontsluitingsstructuur mogelijk en planologisch in lijn gebracht met de vergunde (en deels al feitelijke) situatie.

Als gevolg van het planvoornemen wordt de oppervlakte van het bedrijfsperceel vergroot naar circa 13.400 m². Dit is een toename van circa 6.100 m², een oppervlak dat zal worden benut ten behoeve van de gewenste opslag en voor de landschappelijke inpassing van de nieuwe situatie (zie volgende paragraaf).

3.2 Ontsluitingsstructuur

De uitbreiding maakt niet alleen de gewenste opslag mogelijk, maar tevens de voltooiing van de gewenste ontsluitingsstructuur op het bedrijfsperceel, waar reeds in 2006 vergunning voor is verleend. Het doel is een separate ontsluiting voor het vrachtverkeer en het autoverkeer tot stand te brengen, hetgeen de efficiëntie en veiligheid sterk vergroot. Op dit moment vindt alle verkeer plaats over het reeds gerealiseerde deel van de ontsluitingsweg. Deze weg wordt bovendien onrechtmatig gebruikt door derden. Maatregelen om hier iets tegen te ondernemen kunnen op basis van het vigerende bestemmingsplan echter niet worden uitgevoerd.

In de gewenste situatie zal het vrachtverkeer vanaf de Chaamseweg komen aangereden en via een eigen (nog te realiseren) inrit het terrein oprijden. Halverwege de inrit wordt een elektrische poort geplaatst, zodat enerzijds de vrachtwagen niet op de weg hoeft te wachten, maar direct het terrein kan oprijden en anderzijds overige verkeer geen doorgang wordt geboden. Eenmaal op het terrein kan de elektronische poort openen en kan de vrachtwagen bomen lossen of hout laden. Ook de bestaande inrit vanaf de Goorweg wordt met een poort afgesloten.

Dit genoemde maatregelen hebben de volgende voordelen:

- de doorstroming van verkeer en de verkeersveiligheid wordt verbeterd;
- de weg kan worden afgesloten, waarmee vreemd sluipverkeer wordt geweerd;
- zowel links als rechts van de weg kunnen bomen/hout worden geladen en gelost. De opslagruimte wordt daardoor minder 'diep'.

3.3 Landschappelijke inpassing

De nieuwe situatie wordt landschappelijk ingepast, door middel van het realiseren van een groene omkadering. Door middel van deze omkadering wordt enerzijds het nieuwe alsmede het bestaande bedrijfsperceel afgeschermd vanuit de westzijde. Daarmee komt een einde aan de huidige rommelige entree tot de kern van Baarle-Nassau. Anderzijds wordt door middel van de groene omkadering gewaarborgd dat de afstand van het bedrijfsgedeelte tot de nabijgelegen woningen niet (onevenredig) toeneemt ten opzichte van de huidige situatie en wordt het uitzicht van die woningen op het bedrijfsperceel afgeschermd. De landschappelijke inpassing zal voldoen aan de eisen die daaraan worden gesteld door de provincie Noord-Brabant. Daartoe wordt de concrete invulling van de landschappelijke inpassing nog ingevuld.

3.4 Voorstel verbeelding

In de bijlage van de onderhavige onderbouwing is een voorstel opgenomen voor de verbeelding zoals deze kan worden opgenomen in de aanstaande actualisatie van het bestemmingsplan 'Buitengebied'.

Voorgesteld wordt het gehele plangebied de bestemming 'Bedrijf' te geven, met uitzondering van het gedeelte waar de landschappelijke inpassing is voorzien. Voor dat deel wordt voorgesteld de bestemming 'Groen' op te nemen, in combinatie met een aan de bedrijfsbestemming gekoppelde regeling die waarborgt dat de landschappelijke inpassing ook wordt uitgevoerd en van voldoende omvang is (conform de nog op te stellen berekening kwaliteitsverbetering).

Binnen het tot 'Bedrijf' bestemde gedeelte wordt een onderscheid gemaakt in een gedeelte waar bebouwing is toegestaan en een gedeelte waar geen bebouwing is toegestaan. Voor het gedeelte waar wel bebouwing is toegestaan wordt voorgesteld een bouwvlak met daarin de aanduiding 'specifieke vorm van bedrijf - houtzagerij' op te nemen, waaraan een regeling wordt gekoppeld dat ter plaatse alleen de huidige bedrijfsactiviteiten alsmede daarmee wat betreft aard, omvang en omgevingseffecten vergelijkbare bedrijfsactiviteiten zijn toegestaan.

Het advies voor het deel van de uitbreiding luidt om hier de aanduiding 'opslag' op te nemen, waarmee wordt benadrukt dat hier geen bebouwing is toegestaan en waarbij tevens in de aan deze aanduiding gekoppelde regeling een maximale hoogtemaat kan worden gesteld voor bouwwerken, geen gebouw zijnde, zoals stellingen.

Het deel waar de bestaande ontsluitingsweg (ten behoeve van autoverkeer) ligt en waar ook het tweede deel van de ontsluitingsweg (ten behoeve van vrachtverkeer) is voorzien, valt grotendeels samen met het deel van de bestemming 'Bedrijf' dat voor opslag is bestemd en met de bestemming 'Groen'. Door middel van een aanduiding 'verkeer' wordt voorgesteld deze zone specifiek vast te leggen, conform de verleende vergunning, zodat voldoende flexibiliteit bestaat bij de uiteindelijke voltooiing van de ontsluiting (interne structuur en locatie in- en uitritten).

Tenslotte wordt voorgesteld de dubbelbestemmingen voor archeologie conform het gemeentelijke beleid op te nemen in het bestemmingsplan. Deze dubbelbestemmingen zijn derhalve tevens aangegeven op het voorstel voor de verbeelding zoals opgenomen in de bijlage.

4 RUIMTELIJK BELEIDSKADER

4.1 Inleiding

De gemeente Baarle-Nassau heeft te maken met de vigerende beleidskaders van de landelijke en provinciale overheid; ontwikkelingen dienen te voldoen aan dit beleid. Daarnaast dient de voorgenomen ontwikkeling zich eveneens te voegen binnen de marges van het gemeentelijke beleid. Het ruimtelijk beleid van de drie voornoemde overheden is per overheidslaag neergelegd in één of meerdere zogenoemde structuurvisies. Voor de realisatie van het beleid zetten de verschillende overheden een mix van instrumenten in; één van die instrumenten betreft het vertalen van het beleid uit de structuurvisie naar een juridisch bindende verordening. Hieronder zijn de voor dit bestemmingsplan relevante structuurvisies en verordeningen per overheidslaag weergegeven en wordt getoetst of de onderhavige ontwikkeling passend is binnen het beleid.

4.2 Nationaal beleid

4.2.1 **Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), 2012**

Toetsingskader

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) van kracht geworden. De aanleiding voor het opstellen van deze structuurvisie is gelegen in het feit dat er nieuwe politieke accenten zijn gelegd en doordat er veranderende omstandigheden zijn zoals de economische crisis, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen. Dit laatste onder andere omdat groei, stagnatie en krimp gelijktijdig plaatsvinden. Deze structuurvisie geeft een integraal kader voor het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. In de visie worden ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur sterker dan voorheen met elkaar verbonden. De structuurvisie vervangt alle voorgaande rijksnota's ten aanzien van ruimte en mobiliteit (waaronder de Nota Ruimte), behalve de Structuurvisie Nationaal Waterplan.

Het Rijk zet twee zaken helder neer: een kader voor prioritering van investeringen om Nederland in beweging te krijgen en een selectief ruimtelijk beleid dat meer loslaat en overlaat aan provincies en gemeenten. In het SVIR staat centraal dat alleen nog een taak voor het Rijk is weggelegd wanneer sprake is van:

1. een onderwerp dat nationale baten en / of lasten heeft en de doorzettingsmacht van gemeenten overstijgt (bv. mainports);
2. een onderwerp waarvoor internationale verplichtingen zijn aangegaan (bv. werelderfgoederen);
3. een onderwerp dat (provincie-) of landsgrens overschrijdend is, of een hoog afwentelingsrisico kent of reeds in beheer bij het rijk is (bv. infrastructuur).

Het is de uitdaging om Nederland in de wereldeconomie van de toekomst concurrerend te houden. Dat betekent dat onze stedelijke regio's en netwerken versterkt moeten worden door de kwaliteit voor de leefomgeving te verbeteren, hoogwaardige en klimaatbestendige woon- en werkmilieus te realiseren, de bereikbaarheid te verbeteren en mobiliteit te verduurzamen,

maatregelen te treffen ten behoeve van waterveiligheid, zoetwatervoorziening en ruimte te maken voor de noodzakelijke transitie naar duurzame energie.

Het Rijk onderscheidt hiertoe 13 nationale belangen in de SVIR. Daarnaast kiest ze nadrukkelijk voor een vereenvoudiging van de regelgeving en brengt de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij degenen die het aangaat: burgers en bedrijven. Zo beëindigt het Rijk zijn rol bij nationale landschappen, rijksbufferzones, binnenstedelijk bouwen, landsbrede verstedelijkingsafspraken, sport- en recreatievoorzieningen. Nationaal belang 13 vraagt om een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten. Dit moet met behulp van de 'ladder voor duurzame verstedelijking' worden onderbouwd.

Beoordeling

De ontwikkeling is als kleinschalig aan te merken; geen van de onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte is van directe invloed op de ontwikkeling. De borging van nationaal belang 13, welke onder meer invloed heeft op de inhoud van bestemmingsplannen, komt in paragraaf 4.2.3 van deze onderbouwing aan bod.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat de onderhavige ontwikkeling niet in strijd is met het beleid van het Rijk.

4.2.2 Besluit ruimtelijke ordening en Besluit algemene regels ruimtelijke ordening, 2012

Toetsingskader

Voor het juridisch borgen van de nationale belangen uit de SVIR heeft het Rijk, op basis van de Wet ruimtelijke ordening (Wro), twee besluiten waarmee dat mogelijk is. Deze twee besluiten zijn verschillend van aard (procesmatig versus beleidsmatig):

- *Het Besluit ruimtelijke ordening (Bro)*
Het Bro stelt vanuit de rijksverantwoordelijkheid voor een goed systeem van ruimtelijke ordening juridische kaders aan de processen van ruimtelijke belangenafweging en besluitvorming bij de verschillende overheden (o.a. nationaal belang 13 uit de SVIR). De 'ladder van duurzame verstedelijking' is in 2012 opgenomen in het Bro. Op de procesmatige vereisten waaraan dit bestemmingsplan moet voldoen wordt teruggekomen in hoofdstuk 5, waarin de planologische en milieuhygiënische uitvoerbaarheid aan bod komen.
- *Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)*
Dit geeft de juridische kaders die nodig zijn om het vigerend ruimtelijk rijksbeleid te borgen. Het Barro is vastgesteld op 22 augustus 2011 en in werking getreden op 30 december 2011. Op 1 oktober 2012 is een wijziging van het Barro vastgesteld. Het kabinet heeft in de genoemde SVIR vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen, bv. voor defensie en waterveiligheid, de bevoegdheid om algemene regels te stellen moet worden ingezet. Het gaat daarbij om het beschermen van de nationale belangen. Deze algemene regels, vastgelegd in het Barro, werken zoveel mogelijk direct door op het niveau van de lokale besluitvorming. Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Naar aanleiding van een advies van de Raad van State voorziet het Barro ook in een bij dit besluit behorende ministeriële regeling (Rarro). In deze regeling is de begrenzing opgenomen van de gebieden uit een aantal titels

uit het Barro waarvoor een reservering of een vrijwaring geldt. De aanduiding van deze gebieden is opgenomen in het Barro.

Beoordeling

Ten aanzien van het onderhavige plangebied is, los van de 'ladder duurzame verstedelijking', nog een regel uit het Barro van toepassing. Dit betreft de regeling met betrekking tot het radarverstoringengebied van de Vliegbasis Woensdrecht (zoals weergegeven in de wijziging van het Barro per 1 oktober 2012, art. 2.4). Als gevolg van dit radarverstoringengebied geldt een maximale hoogtemaat van 113 meter +NAP voor op te richten windturbines. In het onderhavige plan worden geen windturbines met deze bouwhoogte mogelijk gemaakt.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat de onderhavige ontwikkeling passend is binnen de regels zoals gesteld in het Barro en de Rarro.

4.2.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

Toetsingskader

Nationaal belang 13, zoals geformuleerd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte, vraagt om een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten. Dit moet met behulp van de ladder van duurzame verstedelijking worden onderbouwd. Deze verplichte toetsing is vastgelegd in het Barro. Het Barro verwijst naar het Bro; geformuleerd is dat deze toetsing een procesvereiste is bij alle nieuwe ruimtelijke besluiten en plannen ten aanzien van bijvoorbeeld kantoorlocaties en woningbouwlocaties. De ladder van duurzame verstedelijking is eveneens vastgelegd in het beleid van de Provincie Noord-Brabant. Gemotiveerd dient te worden hoe een zorgvuldige afweging is gemaakt ten aanzien van het ruimtegebruik. De toetsing aan de ladder van duurzame verstedelijking werkt volgens drie stappen:

1. beoordeling door betrokken overheden of beoogde ontwikkeling voorziet in een regionale en gemeentelijke behoefte voor bedrijventerreinen, kantoren, woningbouwlocaties, detailhandel en andere stedelijke voorzieningen;
2. indien er een vraag is aangetoond, beoordeling door betrokken overheden of deze binnen bestaand stedelijk gebied kan worden gerealiseerd door locaties voor herstructurering of transformatie te benutten;
3. indien herstructurering of transformatie binnen bestaand stedelijk gebied onvoldoende mogelijkheden biedt, beoordelen betrokken overheden of de ontwikkeling zo kan worden gerealiseerd dat deze passend multimodaal ontsloten is of als zodanig wordt ontwikkeld.

Beoordeling

Toetsing aan de ladder voor duurzame verstedelijking is noodzakelijk voor stedelijke ontwikkelingen, zoals aangegeven bij de eerste trede. In het Bro (artikel 1.1.1, lid 1, onder i) is voor stedelijke ontwikkeling de volgende definitie opgenomen: 'ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'.

In onderhavig geval is sprake van de uitbreiding van een bestaand bedrijfsperceel. Om te beoordelen of hierbij sprake is van een stedelijke ontwikkeling, wordt gekeken naar de definitie die daarvoor wordt gehanteerd in de Verordening ruimte 2014 van de provincie Noord-Brabant.

Deze definitie luidt als volgt:

‘aaneengesloten terrein met een bruto oppervlakte van ten minste één hectare voor de bedrijfsmatige uitoefening van industriële, logistieke, ambachtelijke en dienstverlenende activiteiten en groothandel met de daarbij behorende voorzieningen, bedoeld voor de vestiging van meerdere bedrijven’

Het gaat hier weliswaar om een aaneengesloten terrein met een oppervlakte ruim groter dan één hectare dat voor bedrijfsmatige activiteiten wordt gebruikt, echter het terrein is niet bedoeld voor meerdere bedrijven. Het gaat slechts om één bestaand bedrijf en er is geen enkele intentie om ter plaatse meerdere bedrijven te vestigen.

Op grond van het voorgaande kan worden gesteld dat het planvoornemen niet voorziet in een stedelijke ontwikkeling zoals bedoeld in het Bro (artikel 1.1.1, lid 1, onder i). Toetsing aan de ladder van duurzame verstedelijking is dan ook niet vereist. Los hiervan dient in het kader van de uitvoerbaarheid evenwel inzichtelijk te worden gemaakt dat behoefte bestaat aan de uitbreiding. In dat verband wordt verwezen naar het langdurige traject dat de initiatiefnemer al volgt om de gewenste uitbreiding mogelijk te maken. Sinds jaren is al duidelijk dat het huidige terrein een onvoldoende oppervlakte heeft om in de benodigde behoefte aan opslag te kunnen voorzien. In deze concrete behoefte voor uitbreiding kan het best ter plaatse worden voorzien. Verplaatsing van het bedrijf naar een industrieterrein, voor zover daartoe al mogelijkheden bestaan in Baarle-Nassau, zou bovendien leiden tot kapitaalvernietiging en onevenredige bedrijfseconomische gevolgen voor het bedrijf. Daarnaast zouden de in de afgelopen jaren verleende vergunningen (inclusief de bijbehorende investeringen) voor de eerdere uitbreiding (2003), de loods (2005) en de ontsluitingsweg (2006) bij een verplaatsing hun waarde verliezen.

In relatie tot het voorgaande wordt tevens verwezen naar een uitspraak van de ABRS van 23 april 2014 (201304503/1/R1). In deze uitspraak wordt ten aanzien van het aantonen van de behoefte aan uitbreiding van een bestaand bedrijf buiten bestaand stedelijk gebied eveneens geconcludeerd dat uitbreiding op de locatie waar dat bedrijf van oudsher is gevestigd niet onredelijk is, gelet op de nadelige effecten die een verplaatsing met zich mee zou brengen. De onderhavige situatie is hiermee in grote lijnen vergelijkbaar, waarmee de uitbreiding van de houtzagerij ten behoeve van meer opslagcapaciteit ter plaatse verantwoord is te noemen.

Conclusie

Er is geen sprake van een stedelijke ontwikkeling in de zin van de ladder voor duurzame verstedelijking. Daardoor is de ladder voor duurzame verstedelijking niet van toepassing in onderhavig geval voor wat betreft het aantonen van de regionale behoefte en de locatie waar de ontwikkeling plaats dient te vinden. Evengoed is aannemelijk gemaakt dat de behoefte aan de uitbreiding aanwezig is en dat deze uitbreiding het beste op de locatie zelf kan plaatsvinden. Ook in paragraaf 4.3.2 wordt hierbij nader stilgestaan.

4.3 Provinciaal beleid

4.3.1 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (SVRO) – partiële herziening 2014, 2014

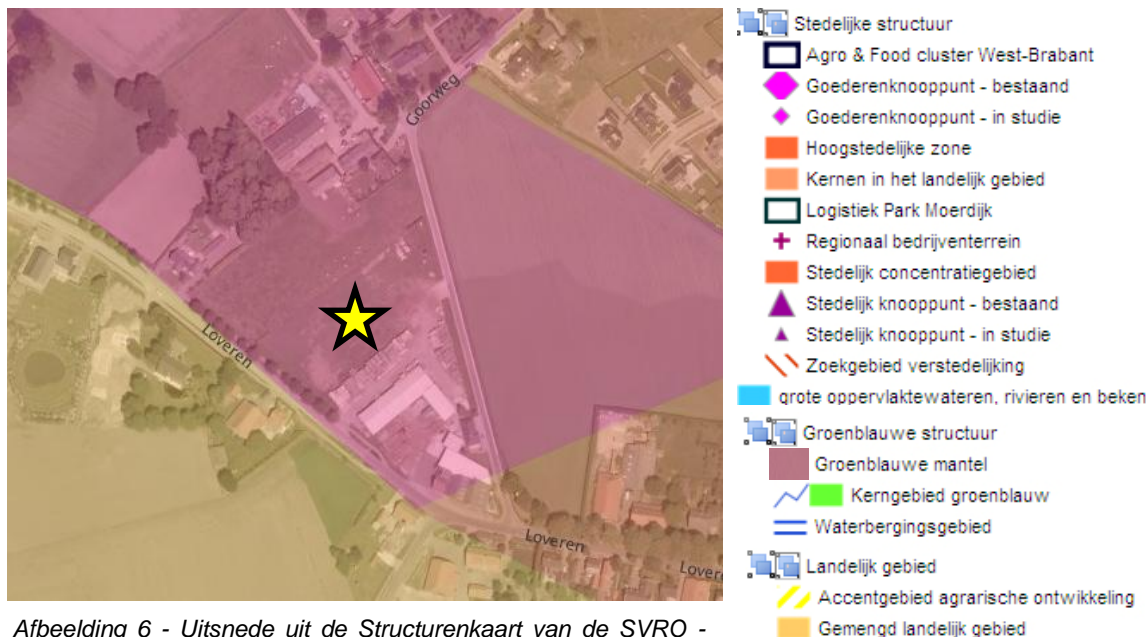
Toetsingskader

De Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (SVRO) is vastgesteld door Provinciale Staten op 1 oktober 2010 en geeft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040). Belangrijke beleidslijnen in de SVRO zijn het principe van concentratie van verstedelijking, zorgvuldig ruimtegebruik, verantwoord omgaan met de natuurlijke basis, het streven naar robuuste en aaneengeschakelde natuurgebieden. Sinds de vaststelling in 2010 hebben Provinciale Staten diverse besluiten genomen die een verandering brengen in de provinciale rol en sturing, of van provinciaal beleid. Deze besluiten zijn vertaald in de partiële herziening van de structuurvisie in 2014, vastgesteld op 7 februari 2014 en in werking getreden op 19 maart 2014. Op onder andere de volgende onderdelen vindt bijsturing van het beleid plaats: transitie van stad en platteland, intrekken reconstructie- en gebiedsplannen, groenbeleid, samenhangend beleid voor de ondergrond en de transitie naar een zorgvuldige veehouderij. De, ongewijzigde, provinciale sturingsfilosofie is gebaseerd op vijf rollen: ontwikkelen, ordenen, beschermen, regionaal samenwerken en stimuleren. Twee rollen zijn met name van belang voor onderhavig plan: de ordenende en de beschermende rol.

De ordenende rol gaat uit van het behartigen van ruimtelijke belangen en keuzes. Deze zijn geordend in vier ruimtelijke structuren. De structuren geven een hoofdkoers aan: een ruimtelijk ontwikkelingsperspectief voor een combinatie van functies. Maar ook waar functies worden uitgesloten of welke randvoorwaarden de provincie aan functies stelt. Binnen de structuren is ruimte voor regionaal maatwerk. De vier onderscheidende structuren zijn:

1. de groenblauwe structuur: gebieden waar natuur- en waterfuncties behouden en ontwikkeld worden;
2. de agrarische structuur: een breed georiënteerde plattelandseconomie, waar landbouw een belangrijke drager is en waar de landbouwfunctie goed is afgestemd op de omgeving;
3. de stedelijke structuur: alle grote locaties voor wonen, werken en voorzieningen zoals steden, dorpen en bedrijventerreinen, waar de nadruk ligt op concentratie, zorgvuldig ruimtegebruik, ruimtelijke kwaliteit, verknoping aan infrastructuur en versterking van kennisinnovatieve economie;
4. infrastructuur: samenhangend netwerk van wegen, spoorlijnen, vaarwegen, luchthavens en buisleidingen waarbij de nadruk ligt op betere verknoping, bevorderen bereikbaarheid, aandacht voor landschap en goede verdeling over verschillende netwerken.

Het uitgangspunt van de beschermende rol is zorgvuldig ruimtegebruik. Bij ruimtelijke afwegingen betekent dat eerst gekeken wordt naar mogelijkheden voor intensivering of hergebruik op of binnen bestaand bebouwd gebied. De provincie wil nieuw ruimtebeslag zoveel mogelijk voorkomen.

Afbeelding 6 - Uitsnede uit de Structurenkaart van de SVRO - partiële herziening 2014. De locatie van de uitbreiding is aangeduid met een gele ster.

Beoordeling

De locatie waar de uitbreiding is voorzien is, net als overigens het grootste deel van het bestaande bedrijfsgebied, gelegen in de 'groenblauwe mantel'. De groenblauwe mantel bestaat overwegend uit gemengd landelijk gebied met belangrijke nevenfuncties voor natuur en water. Het zijn meestal gebieden grenzend aan het kerngebied natuur en water die bijdragen aan de bescherming van de waarden in het kerngebied. Ook de groene gebieden door én nabij de stedelijke omgeving zijn onderdeel van de groenblauwe mantel.

De waarden in de groenblauwe mantel zijn vaak gekoppeld aan landschapselementen (zoals houtwallen en heggen), het watersysteem (zoals de aanwezigheid van kwel) en het voorkomen van bijzondere planten en dieren. De groenblauwe mantel is opgebouwd uit een aantal deelgebieden die:

- vanuit het bodem- en watersysteem essentieel zijn voor het behoud en ontwikkeling van de natuurwaarden van Noord-Brabant en/of;
- van belang zijn voor het opvangen van omgevings- en klimaatinvloeden op het kerngebied groenblauw en/of;
- hoge actuele of potentiële natuurwaarden hebben en/of;
- van belang zijn voor de geleiding tussen steden, de groenblauwe verbinding en dooradering door het stedelijk netwerk en het agrarische cultuurlandschap.

Ten aanzien van het plangebied kan worden gesteld dat dit met name een deelgebied betreft dat van belang is voor de geleiding tussen de kern van Baarle-Nassau en het omliggende buitengebied. In de huidige situatie is sprake van een rommelige overgang tussen het stedelijke en landelijke gebied. Uitgangspunt van het planvoornemen is dat de nieuwe situatie landschappelijk wordt ingepast, waarmee een aanzienlijk verbetering zal optreden in de genoemde geleiding. Aan water en natuur gerelateerde waarden zijn ter plaatse niet aanwezig en worden dan ook niet geschaad.

Aangezien de uitbreiding alleen wordt gebruikt ten behoeve van opslag en ontsluiting, is geen sprake van nieuwe bebouwing in het buitengebied. De ruimtelijke impact van de uitbreiding is daarmee beperkt. Zoals aangegeven wordt door middel van de landschappelijke inpassing van de nieuwe situatie juist bijgedragen aan een verbetering van het landschap ter plaatste.

Conclusie

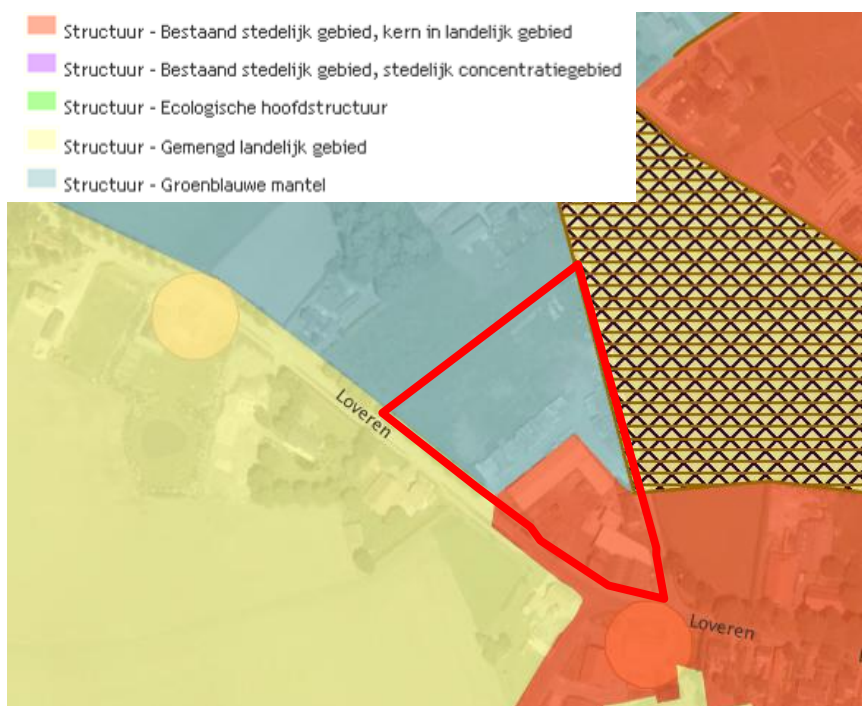
De onderhavige ontwikkeling is niet strijdig met het ruimtelijke beleid van de provincie Noord-Brabant zoals verwoord in de structuurvisie. Er is sprake van een situatie waarbij maatwerk wordt geleverd.

4.3.2 Verordening ruimte 2014, 2014

Inleiding

In de SVRO zijn de hoofdlijnen van het provinciale beleid voor de komende periode aangegeven. Daarin is voor de doelen en ambities die bereikt moeten worden per onderwerp aangegeven welke instrumenten de provincie wil inzetten. In een aantal gevallen is gekozen voor het instrument 'planologische verordening', bekend als Verordening ruimte. Op 7 februari 2014 is de Verordening ruimte 2014 vastgesteld door Provinciale Staten. Deze stelt regels aan onder meer de bundeling van stedelijke ontwikkeling, natuurontwikkeling, de ontwikkeling van intensieve veehouderijen, waterberging, cultuurhistorie en het agrarisch gebied. De Verordening ruimte 2014 is in werking getreden op 19 maart 2014.

Op de onderstaande afbeelding is te zien dat het plangebied deels gelegen is binnen bestaand stedelijk gebied en deels in de groenblauwe mantel. De gewenste uitbreiding is volledig voorzien in de groenblauwe mantel. Het plan wordt getoetst aan de bijbehorende regels uit de Verordening ruimte 2014.

Afbeelding 7 - Uitsnede uit de integrale plankaart met structuren en aanduidingen van de Verordening ruimte 2014. Het plangebied is weergegeven met een rode contour.

Artikel 6.10 Niet-agrarische functies

Toetsingskader

In lid 2 van dit artikel wordt aan bestaande niet-agrarische functies de mogelijkheid geboden van een redelijke uitbreiding. Deze redelijke uitbreiding geldt voor alle bestaande niet-agrarische functies; dus ook indien de functie niet (meer) past binnen de voorwaarden die in het eerste lid van dit artikel zijn gesteld, zoals een bedrijf waarvan de omvang groter is dan 5.000 m² of een niet-agrarische functies in de milieucategorie 3 of hoger. Wat in een concrete situatie redelijke uitbreiding is betreft maatwerk. Om iedere discussie uit te sluiten is duidelijk aangegeven in de regels dat de redelijke uitbreiding zowel betrekking heeft op de omvang van de functie als het aantal bezoekers van die functie. Deze dubbele afweging is gevraagd om te voorkomen dat er ingeval van een redelijke uitbreiding tevens omschakeling plaatsvindt van een bezoekersextensieve functie naar een bezoekersintensieve functie. Voor bedrijven waarvoor vestiging op een bedrijventerrein wordt nagestreefd is in de regels een verantwoording opgenomen die vergelijkbaar is met de uitbreiding van bedrijven boven de 5.000 m² in kernen in het landelijk gebied, zoals opgenomen in artikel 4.6 tweede lid. Hierbij wordt inzicht gevraagd in de ruimtelijk-economische noodzaak van de uitbreiding en de (on-) mogelijkheid tot verplaatsing naar een bedrijventerrein of elders binnen bestaand stedelijk gebied.

Beoordeling

Het onderhavige bedrijfsperceel is met een oppervlakte van circa 7.300 m² in de bestaande situatie reeds groter dan 5.000 m². Als gevolg van de uitbreiding neemt de oppervlakte toe tot circa 13.400 m². Dit toegenomen oppervlak van circa 6.100 m² zal worden benut ten behoeve van de gewenste opslag, de voltooiing van de (vergunde) ontsluitingsweg en voor de landschappelijke inpassing van de nieuwe situatie. De toename aan oppervlakte is aanzienlijk wanneer puur en alleen wordt gekeken naar het aantal vierkante meters. Deze constatering kan echter in perspectief worden geplaatst wanneer nader wordt bekeken waarvoor de uitbreiding zal worden benut, namelijk buitenopslag. Het bestaande deel van het bedrijfsperceel is intensief bebouwd, terwijl op het deel van de uitbreiding geen bebouwing zal worden toegestaan. Ook worden op het deel van de uitbreiding geen bedrijfsactiviteiten van categorie 3.2 toegelaten, zoals dat op het bestaande bedrijfsperceel wel het geval is. Ter plaatse van de uitbreiding zijn slechts activiteiten uit maximaal categorie 2 mogelijk, welke een veel kleinere impact hebben op hun omgeving. Daarmee is sprake van een uitbreiding die in redelijke omvang staat tot de bestaande situatie, ongeacht de oppervlakte van de uitbreiding. De ontwikkeling brengt bovendien geen significante toename aan bezoekers met zich mee. De uitbreiding is immers niet gericht op het verhogen van de productie, maar op het voorzien in opslagruimte ten behoeve van de huidige productie. Deze opslag vindt momenteel zeer inefficiënt plaats op het huidige bedrijfsgebouwen en vormt bovendien een belemmering om de aldaar reeds in 2005 vergunde loods te bouwen en de bedrijfswoningen te verplaatsen.

Gelet op het bepaalde in artikel 4.6 (Aanvullende regels voor bedrijven in kernen in landelijk gebied) wordt verwezen naar wat hierover in paragraaf 4.2.3 van deze ruimtelijke onderbouwing reeds is gesteld en de daarin aangehaalde uitspraak van de ABRS van 23 april 2014 (201304503/1/R1). De verplaatsing van het bedrijf naar een industrieterrein zou leiden tot kapitaalvernietiging en onevenredige bedrijfseconomische gevolgen voor het bedrijf. Daarnaast zouden de in de afgelopen jaren verleende vergunningen (inclusief de bijbehorende investeringen) voor de eerdere uitbreiding (2003), de loods (2005) en de ontsluitingsweg (2006) bij een verplaatsing weinig zinvolle investeringen zijn geworden. Er is derhalve sinds jaren een aantoonbare ruimtelijk-economische noodzaak voor uitbreiding ter plaatse.

Van zorgvuldig ruimtegebruik is in de huidige situatie reeds sprake. Een verdere intensivering van het ruimtegebruik op het huidige bedrijfsperceel is onmogelijk, aangezien nu al nagenoeg elke vierkante meter aan onbebouwde ruimte wordt benut voor opslag. Dit zeer intensieve gebruik heeft zagezegd juist nadelige effecten op de bedrijfsvoering, aangezien daardoor andere ontwikkelingen geen doorgang kunnen vinden.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat de ontwikkeling voorziet in een redelijke uitbreiding van de bestaande houtzagerij en dat verplaatsing van het bedrijf geen haalbare optie is. De uitbreiding ter plaatse is daarmee verantwoord en in lijn met de eisen die in de verordening aan een dergelijke ontwikkeling worden gesteld.

Artikel 6.1 Bescherming van de groenblauwe mantel

Toetsingskader

Dit artikel regelt de bescherming en ontwikkeling van de groenblauwe mantel en de ontwikkelingsmogelijkheden voor functies. De groenblauwe mantel is nodig voor de bescherming, maar vooral ook de ontwikkeling van natuur- en waterfuncties. Dit geldt zowel voor de aanliggende groenblauwe kerngebieden als het mantelgebied zelf. Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen binnen de mantel zijn mogelijk, mits ze gunstig zijn voor de natuur- en landschapswaarden en het bodem- en watersysteem. Het beleid richt zich ook op een toename van de belevingswaarde en de recreatieve waarde van het landschap. Nieuwe ontwikkelingen passen daarom qua aard en schaal bij het ontwikkelingsperspectief voor de groenblauwe mantel en houden rekening met omliggende waarden. Dit wordt betrokken bij de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit zoals dat geregeld is in hoofdstuk 2 van de verordening.

Beoordeling

De uitbreiding van het bedrijfsperceel betreft een ontwikkeling waarbij nadrukkelijk rekening wordt gehouden met de omgeving, aangezien deze gepaard gaat met een ruimtelijke kwaliteitsverbetering. Met name de landschapswaarde van de aanwezige overgangszone tussen landelijk en stedelijk gebied wordt door middel van de nagestreefde landschappelijke inpassing versterkt. De huidige rommelige situatie maakt plaats voor een situatie waarbij het bedrijfsperceel aan de oostzijde aansluit bij de kern van Baarle-Nassau en aan de westzijde bij het landelijke gebied. Daarmee wordt een passende overgang tot stand gebracht. Het agrarische perceel waar de uitbreiding is voorzien, kent geen bijzondere waarden. Het bodem- en watersysteem wordt niet geschaad, aangezien de uitbreiding slechts zal worden gebruikt ten behoeve van buitenopslag en ontsluiting. Er wordt geen bebouwing opgericht.

Conclusie

De ontwikkeling houdt rekening met de bescherming van de groenblauwe mantel.

Artikel 3.1 Zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit

Toetsingskader

Binnen de provincie Noord-Brabant geldt de algemene regel dat een ruimtelijk plan dat een ruimtelijke ontwikkeling bevat dient te verantwoorden dat het plan bijdraagt aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving. Daarnaast dient sprake te zijn van zorgvuldig ruimtegebruik.

Beoordeling

In het voorliggende plan wordt de ruimtelijke kwaliteit ter plaatse van het plangebied in grote mate verbeterd. Het huidige bedrijfsperceel is op geen enkele wijze ingepast of afgeschermd van de omgeving. Met name gezien vanuit het buitengebied is sprake van een rommelige situatie. Door middel van het planvoornemen vindt niet alleen een uitbreiding plaats, maar wordt deze ook landschappelijk ingepast. Daarmee vindt zogezegd een aanzienlijke verbetering plaats van de ruimtelijke kwaliteit van het plangebied en de naaste omgeving. De nieuwe situatie is duidelijk ingekaderd, waarbij sprake is van zorgvuldig ruimtegebruik.

Conclusie

Het onderhavige initiatief is passend binnen de regels van de Verordening ruimte 2014.

Artikel 3.2: Kwaliteitsverbetering van het landschap*Toetsingskader*

De provincie Noord-Brabant stelt als eis dat een bestemmingsplan dat een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied mogelijk maakt, gepaard gaat met een fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van bodem, water, natuur, landschap, cultuurhistorie of van de extensieve recreatieve mogelijkheden van het gebied of de omgeving.

Beoordeling

In het voorliggende plan wordt de gevraagde fysieke verbetering bereikt door de uitbreiding door middel van een groene omlijsting landschappelijk in te passen en te voorzien van een kwaliteitsimpuls, op basis van de voorwaarden uit artikel 3.2. Hiertoe zal een landschappelijk inpassingsplan worden opgesteld, samen met een berekening kwaliteitsverbetering. Op die manier wordt een passende afscherming van en overgang naar het (agrarische) buitengebied tot stand gebracht, alsmede een afscherming naar de omliggende woonfuncties.

Voorgesteld wordt in de regels van de op te stellen tweede herziening een voorwaardelijke bepaling op te nemen, waarin wordt bepaald dat de gronden slechts voor de opslagdoeleinden mogen worden gebruikt als de landschappelijke inpassing is uitgevoerd en in stand wordt gehouden.

Conclusie

Het onderhavige initiatief is passend binnen de regels van de Verordening ruimte 2014.

4.4 Gemeentelijk beleid**4.4.1 StructuurvisiePlus, 2002**Toetsingskader

In het in 2002 opgestelde Ruimtelijk-Economisch Kaderplan (R.E.K.) zijn de gemeenten Baarle-Nassau en Baarle-Hertog tot één visie gekomen om de meest wenselijke ruimtelijke ontwikkelingen voor het gehele gebied te kunnen sturen met behoud van de unieke staatkundige situatie. Het plan, dat beschouwd kan worden als een StructuurvisiePlus, maar niet door beide gemeenteraden als zodanig is vastgesteld, beschrijft de gewenste ontwikkeling van de verschillende ruimtelijke functies voor de periode tot 2015. Op het vlak van economische ontwikkelingen streeft Baarle 'selectieve groei' na. Baarle wil de kwalitatieve en aantrekkelijke uitstraling verder ontwikkelen.

In het plan worden verschillende speerpunten van beleid gegeven ten aanzien van diverse aspecten. Voor wat betreft het aspect bedrijvigheid wordt voor nieuwe bedrijven gestreefd naar een concentratie op een gemengd grensoverschrijdend lokaal bedrijventerrein. Er kunnen in bepaalde delen van de gemeente (de open ruimte) geen nieuwe bedrijfszetels meer bijkomen. De bestaande bedrijven kunnen echter wel beperkt uitbreiden. Er mogen geen nieuwe zonevreemde bedrijven ontstaan in het landelijk gebied. Bij de bestaande zonevreemde bedrijven wordt een optimale inpassing in het landschap nagestreefd.

Beoordeling

Het onderhavige plan voorziet in een uitbreiding van een bestaand bedrijf, gelegen op de overgang van de kern naar het buitengebied. Het bedrijf is reeds jaren op deze locatie aanwezig en betreft geen zonevreemd bedrijf. Een houtzagerij heeft een duidelijke relatie met het buitengebied, alsmede met het stedelijke gebied. De ligging van het bedrijf is daarmee ideaal te noemen. Verplaatsing van de houtzagerij naar een bedrijventerrein is niet haalbaar, zoals eerder in dit hoofdstuk aangegeven. De uitbreiding wordt landschappelijk ingepast.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat het onderhavige plan passend is in de ruimtelijke visie van de gemeente Baarle-Nassau.

5 PLANOLOGISCH RELEVANTE (MILIEU)ASPECTEN

5.1 Inleiding

Met betrekking tot een (ontwerp-)bestemmingsplan staat in artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht vermeld: 'bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen'. Artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat rekening moet worden gehouden met de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek. Daarnaast is bepaald dat ook moet worden getoetst aan het Besluit m.e.r.

In dit hoofdstuk worden achtereenvolgens behandeld:

- bodem;
- waterhuishouding;
- cultuurhistorie;
- archeologie;
- flora en fauna;
- bedrijven en milieuhinder;
- externe veiligheid;
- luchtkwaliteit;
- kabels en leidingen;
- toetsing Besluit m.e.r.

5.2 Bodem

Toetsingskader

Het landelijk beleid gaat uit van het principe dat de bodem geschikt dient te zijn voor de beoogde functie. Met andere woorden, de bodemkwaliteit mag geen onaanvaardbaar risico opleveren voor de gebruikers van de bodem. De gewenste functie bepaalt als het ware de gewenste bodemkwaliteit. Voor alle bestemmingen waar een functiewijziging of herinrichting wordt voorzien, dient de bodemkwaliteit door middel van een bodemonderzoek in beeld te worden gebracht. Indien op grond van historische informatie blijkt dat in het verleden bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden, dan dient een volledig verkennend bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Op basis van de onderzoeksresultaten kan vervolgens worden nagegaan of er vervolmaatregelen getroffen moeten worden, zoals een nader onderzoek of eventueel een (functiegerichte) sanering.

Beoordeling

Het planvoornemen gaat uit van het in gebruik nemen van een momenteel agrarisch perceel ten voor opslag bij een bestaande houthandel- en zagerij. Hierbij wordt geen nieuwe bebouwing opgericht en wordt gelet op het huidige en voorgenomen gebruik geen verkennend bodemonderzoek nodig geacht. Ten behoeve van de te verplaatsen bedrijfswoning wordt ten tijde van het verlenen van de omgevingsvergunning voor het bouwen te zijner tijd een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd.

Conclusie

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor de onderhavige ontwikkeling.

5.3 WaterhuishoudingWettelijk toetsingskader

De laatste jaren dient in ruimtelijke plannen steeds meer aandacht besteed te worden aan waterhuishoudkundige aspecten. Daarbij staan naast een duurzaam waterbeheer de integrale afweging en het creëren van maatwerk voorop. Water moet altijd bekeken worden in het licht van het watersysteem of stroomgebied waarin een stad of een dorp ligt. Een goede afstemming van waterbeleid en ruimtelijke ordening, ook in het direct aangrenzende gebied, is daarom noodzakelijk. De integratie van water in ruimtelijke plannen wordt landelijk ondersteund. In de Startovereenkomst Waterbeleid 21^e eeuw tussen rijk, provincies, waterschappen en gemeenten (d.d. 14 februari 2001) is overeengekomen dat vanaf de ondertekening van deze overeenkomst op alle voor de waterhuishouding relevante nieuwe ruimtelijke plannen een zogenaamde watertoets uitgevoerd dient te worden. Concreet betekent de invoering van de watertoets, dat een plan een zogenaamde waterparagraaf dient te bevatten, die keuzes ten aanzien van de waterhuishoudkundige aspecten gemotiveerd beschrijft. Daarin dient een wateradvies van de waterbeheerder te worden meegenomen. De watertoets is wettelijk verankerd in artikel 3.6 lid 1, sub b Bro.

Het beleid is er op gericht om het watersysteem op orde te brengen en vervolgens op orde te houden. Dit betekent dat er zo min mogelijk wateroverlast ontstaat en dat de waterkwaliteit voldoende is. Het beleid van het waterschap Brabantse Delta is gericht op het voorkomen van rechtstreekse lozingen op het oppervlaktewater. De voorkeursvolgorde voor het omgaan met hemelwater is 'vasthouden, bergen, afvoeren'. Ten aanzien van de waterkwaliteit is de voorkeursvolgorde: 'schoonhouden, scheiden en zuiveren'. Voor nieuwbouwiniciatieven is het uitgangspunt dat deze 'waterneutraal' dienen te zijn. Dit betekent dat de ontwikkelingen niet mogen leiden tot verslechtingen aan het watersysteem. Voorkomen moet worden dat het water versneld afvoert ten gevolge van een toename van het verhard oppervlak. Schone oppervlakken worden indien mogelijk niet op een gemengd rioleringsstelsel aangesloten. De voorkeur gaat uit naar een aansluiting van het hemelwater op een afzonderlijk hemelwaterstelsel. Voor daken, goten en overige regenwatervoorzieningen en wegverhardingen dienen bij voorkeur niet-uitlogende bouwmaterialen te worden gebruikt. Om de waterkwaliteit te verbeteren, wordt ook in bestaande situaties waar mogelijk schoon verhard oppervlak afgekoppeld van het rioolstelsel. Deze oppervlakken krijgen een eigen afvoervoorziening, waardoor het gemengd stelsel minder wordt belast. Hiermee wordt het aantal overstortgebeurtenissen met vervuild water vanuit het gemengde stelsel verminderd.

Beleid provincie Noord-Brabant en Waterschap Brabantse Delta

Op regionaal niveau is de provincie verantwoordelijk voor het beleidsveld water. Vigerend is het Provinciale Waterplan 2010-2015 (PWP). Het PWP is de structuurvisie voor het aspect water op grond van de Wet ruimtelijke ordening. Het plan bevat de verplichte onderdelen vanuit de Europese Kaderrichtlijn Water. Behalve dat het PWP de uitgangspunten aangeeft voor het waterbeleid van waterschappen en gemeenten, toetst de provincie aan de hand van dit plan ook of de plannen van de waterschappen passen in het provinciale beleid. Als algemene uitgangspunten zijn onder andere te noemen de scheiding van relatief schone en vuile

waterstromen en het benutten van mogelijkheden voor infiltratie en/of conservering van hemelwater.

Voor het beheer van het oppervlaktewater is het Waterschap Brabantse Delta verantwoordelijk. Het beleid van deze waterbeheerder is verwoord in het Integraal Waterbeheersplan West-Brabant. Bij beïnvloeding van waterhuishoudkundige aspecten door ingrepen in of nabij oppervlaktewateren is bovendien de Keur van het waterschap altijd van toepassing. Dit betekent dat, ongeacht bestemming en/of ruimtelijke procedure, hier onvoorwaardelijk rekening mee gehouden dient te worden. In de Keur met bijbehorend ontheffingenbeleid van het waterschap is aangegeven welke ge- en verboden ten aanzien van het oppervlaktewater gelden.

Voor nieuwbouw geldt dat het 'schone' regenwater van het 'vuile' huishoudelijke afvalwater gescheiden opgevangen en verwerkt dient te worden. Het huishoudelijke afvalwater kan direct aangesloten worden op een bestaand rioelstelsel in de omgeving. Verder voert het Waterschap Brabantse Delta het volgende beleid ten aanzien van het hemelwater:

1. Afgekoppeld verhard oppervlak nieuwe bouwplan groter dan 2.000 m²: 'Waterneutraal' bouwen;
2. Afgekoppeld verhard oppervlak nieuwe bouwplan kleiner dan 2.000 m²: geoorloofd direct af te voeren op het oppervlaktewater of op het in de omgeving aanwezige bestaande rioelstelsel.

Beoordeling

In het kader van onderhavig plan wordt het huidige bedrijfsperceel met circa 6.100 m² uitgebreid. Daarvan wordt circa 4.600 m² voorzien van halfverharding ten behoeve van de opslag. De overige circa 1.500 m² wordt benut voor de landschappelijke inpassing van het perceel en derhalve niet verhard. Ten opzichte van de huidige situatie, waarbij de locatie van de uitbreiding volledig onverhard is, is sprake van een toename aan verhard oppervlak. Het van dit oppervlak afstromende hemelwater zal naar de te realiseren groensingel worden geleid, alwaar het in de bodem kan infiltreren dan wel verder afstromen naar de bestaande omliggende zaksloten. De exacte technische uitwerking van eventueel aan te leggen infiltratievoorzieningen in de groensingel vindt in een later stadium plaats.

Ten behoeve van de uitbreiding van het bedrijfsperceel treden geen wijzigingen op in de situatie met de afvoer van vuilwater. Tot slot is het noemenswaardig dat er geen uitlogende materialen gebruik worden in het kader van onderhavig plan.

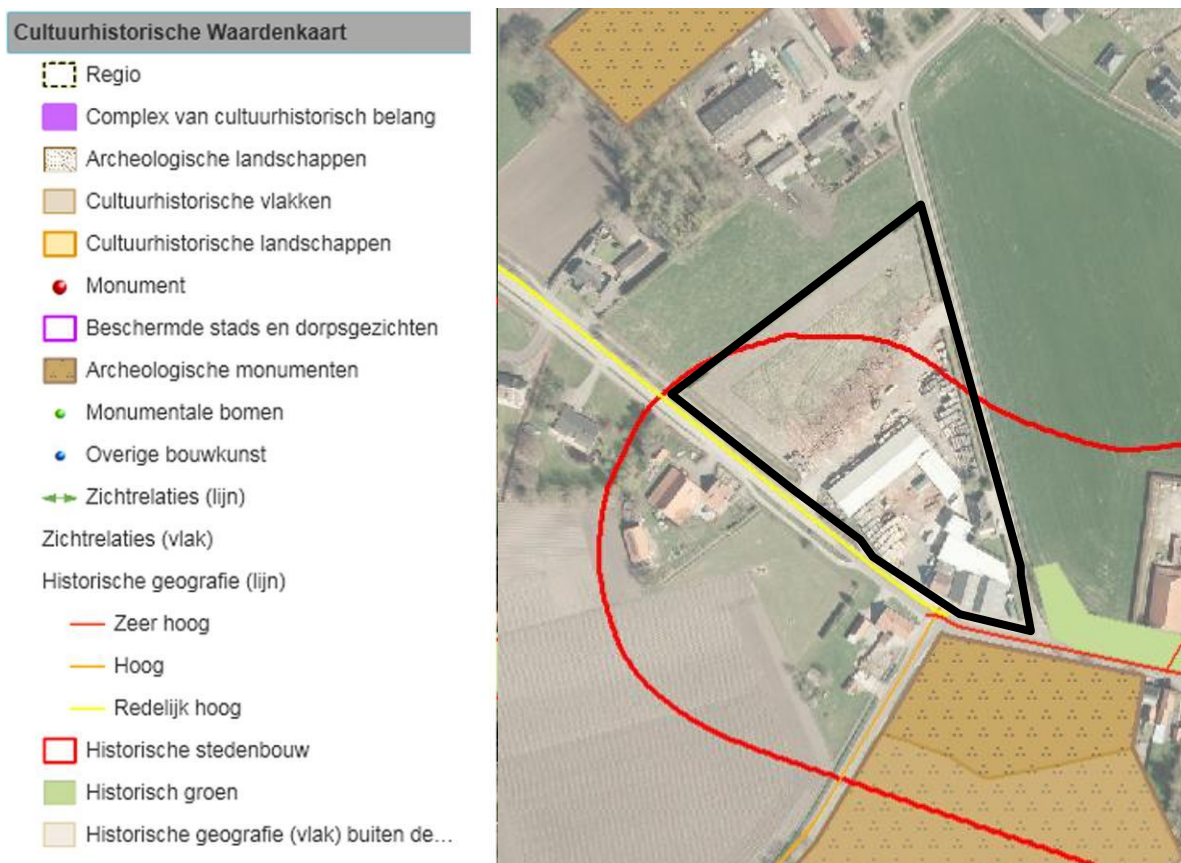
Conclusie

Gesteld kan worden dat het aspect water geen belemmering vormt voor de onderhavige ontwikkeling.

5.4 Cultuurhistorie

Toetsingskader

Per 1 januari 2012 is de Modernisering Monumentenzorg (MoMo) in werking getreden. Als gevolg van de MoMo wijzigt de Bro (artikel 3.1.6, lid 2). Wat eerst voor alleen archeologie gold, geldt nu ook voor al het cultureel erfgoed.

Afbeelding 8 - Uitsnede Cultuurhistorische Waardenkaart, provincie Noord-Brabant

In de toelichting van het bestemmingsplan dient een beschrijving te worden opgenomen hoe met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. De opsteller en vaststeller van het bestemmingsplan is daarmee dus verplicht om breder te kijken dan alleen naar het facet archeologie. Ook de facetten historische (steden)bouwkunde en historische geografie dienen te worden meegenomen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

In de provincie Noord-Brabant dienen in het kader van het behoud van waardevolle cultuurhistorische elementen en archeologische vindplaatsen, ruimtelijke plannen te worden getoetst aan de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart. Hierop staan de bepalende cultuurhistorische elementen aangeven.

Beoordeling

De Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Noord-Brabant laat zien dat het plangebied zelf geen bijzondere cultuurhistorische waarden bevat. Een gedeelte van het plangebied is ter indicatie aangeduid als deel uitmakend van de stedenbouwkundige eenheid Buurtschap Loveren. Het planvoornemen doet hieraan geen afbreuk. Het Loveren / de Baarleseweg is aangeduid als lijn van redelijk hoge waarde en deels als 'Klinkerweg Baarleseweg'. De ontwikkeling oefent evenmin nadelige invloed uit op deze waardevolle lijnstructuren.

Conclusie

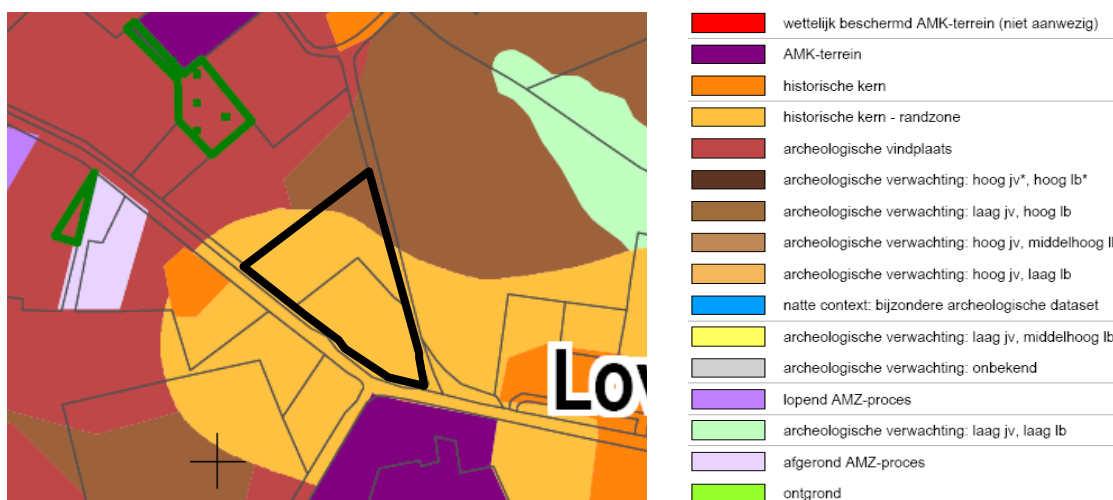
Het planvoornemen doet geen afbreuk aan cultuurhistorische waarden binnen of in de omgeving van het plangebied.

5.5 Archeologie

Toetsingskader

In Europees verband is het zogenaamde 'Verdrag van Malta' tot stand gekomen. Uitgangspunt van dit verdrag is om het archeologische erfgoed zo veel mogelijk te behouden. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden. Bij het ontwikkelen van ruimtelijk beleid moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming. Sinds 2007 kent Nederland de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz, gewijzigde Monumentenwet 1988). Op basis van deze wet zijn gemeenten verplicht een archeologisch beleid te voeren. Daarbij hoort ook dat de archeologische waarden en verwachtingen binnen de gemeente inzichtelijk gemaakt moeten worden. Verder stelt de Wamz 2007 dat gemeenten archeologieparagrafen moeten opnemen in bestemmingsplannen. Het doel hiervan is om het 'bodemarchief' zoveel mogelijk te beschermen. De archeologische resten in de bodem vormen een belangrijke bron van informatie over het verleden. In het bijzonder voor die perioden of aspecten van het verleden waarvan geen of weinig schriftelijke bronnen bewaard zijn gebleven of waarover niet of nauwelijks is geschreven.

Om het archeologisch belang goed mee te wegen in de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkeling is in februari 2011 door de gemeente Baarle-Nassau gemeentelijk archeologiebeleid ontwikkeld, met een bijbehorende archeologische beleidsadvieskaart. Een uitsnede daarvan is onderstaand weergegeven.

Afbeelding 9 - Uitsnede uit de archeologische beleidsadvieskaart van de gemeente Baarle-Nassau

Beoordeling

Op de archeologische beleidsadvieskaart is het plangebied aangegeven als een locatie die deels is gelegen in een historische kern - randzone. Hier is archeologisch onderzoek vereist bij bodemingrepen over een oppervlakte groter dan 150 m² en dieper dan 40 cm -mv. De meest noordelijke punt van het plangebied ligt in een gebied met een hoge archeologische verwachting. Hier is archeologisch onderzoek vereist bij bodemingrepen over een oppervlakte

groter dan 1.000 m² en dieper dan 40 cm -mv. Ter bescherming wordt geadviseerd om bij opname in de tweede herziening van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' te voorzien in een dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie'. Ten tijde van concrete bouwplannen voor de loods en de te verplaatsen bedrijfswoning kan indien noodzakelijk een archeologisch onderzoek uitgevoerd worden. Ten behoeve van de uitbreiding wordt de bodem niet geroerd (het gaat om opslag en ontsluiting), zodat daarvoor archeologisch onderzoek in beginsel niet nodig is.

Conclusie

Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de onderhavige ontwikkeling.

5.6 Flora en fauna

Toetsingskader

Gebiedsbescherming

Gebieden kunnen beschermd zijn doordat ze zijn opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998. Vanaf begin oktober 2005 zijn hierin ook alle Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijn-gebieden opgenomen als Natura 2000-gebieden. Activiteiten die van invloed kunnen zijn op de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura 2000-gebied moeten door Gedeputeerde Staten beoordeeld worden alvorens een vergunning voor de activiteit kan worden verleend. Dit geldt dus ook voor activiteiten die plaatsvinden buiten de beschermde gebieden. Van deze activiteiten moet worden bepaald of er sprake is van externe werking of cumulatie. Bij een vergunningsaanvraag is een zogenaamde passende beoordeling of een verstorings- of verslechteringstoets gewenst. Daarnaast kunnen gebieden zijn opgenomen in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

Soortenbescherming

Een aantal zeldzame en/of kwetsbare plant- en diersoorten wordt door de Flora- en faunawet beschermd. De doelstelling van de wet is de bescherming en het behoud van de gunstige staat van instandhouding van de in het wild levende planten- en diersoorten. Het uitgangspunt van de wet is 'nee, tenzij'. Dit betekent dat activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten in principe verboden zijn. Van het verbod op schadelijke handelingen ('nee') kan onder voorwaarden ('tenzij') worden afgeweken, met een ontheffing of vrijstelling. Het verlenen hiervan is de bevoegdheid van het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I).

Beoordeling

Natura 2000-gebieden zijn in de nabije of wijdere omgeving van het plangebied niet aanwezig. Het plangebied maakt evenmin deel uit van de EHS (Natuurnetwerk Nederland). Het agrarische perceel waar de uitbreiding is voorzien betreft een weiland dat regelmatig wordt gemaaid en waar geen waardevolle flora en fauna wordt verwacht.

Conclusie

Gelet op het voorgaande bestaat niet de verwachting dat als gevolg van het planvoornemen waardevolle flora en fauna in het geding komt. Door de inpassing van een afschermdende groensingel worden juist nieuwe kansen geboden aan ecologische waarden.

5.7 **Bedrijven en milieuzonering**

Toetsingskader

Om te komen tot een ruimtelijk relevante toetsing van bedrijfsvestigingen op milieuhygiënische aspecten wordt het begrip milieuzonering gehanteerd. Onder milieuzonering wordt verstaan een voldoende ruimtelijke scheiding tussen enerzijds milieubelastende bedrijven of inrichtingen en anderzijds milieugevoelige gebieden zoals woonwijken. Om het begrip hanteerbaar te maken is gebruik gemaakt van de publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' van de VNG uit 2009. Bedrijven zijn hierin opgenomen in een tabel, die is ingedeeld in milieucategorieën, waarbij per bedrijf is aangegeven wat de afstand tot een rustige woonwijk dient te zijn (de zogenaamde afstandentabel). Deze afstanden kunnen als basis worden gehanteerd, maar zijn indicatief. Er kan (enigszins) van afgeweken worden in situaties waarin geen sprake is van een rustige woonwijk of bij afwijkende bedrijven. In het algemeen wordt door middel van het aanbrengen van een zonering tussen bedrijvigheid en woonbebouwing de overlast ten gevolge van de bedrijfsactiviteiten zo laag mogelijk gehouden. De VNG-publicatie onderscheidt twee omgevingstypen:

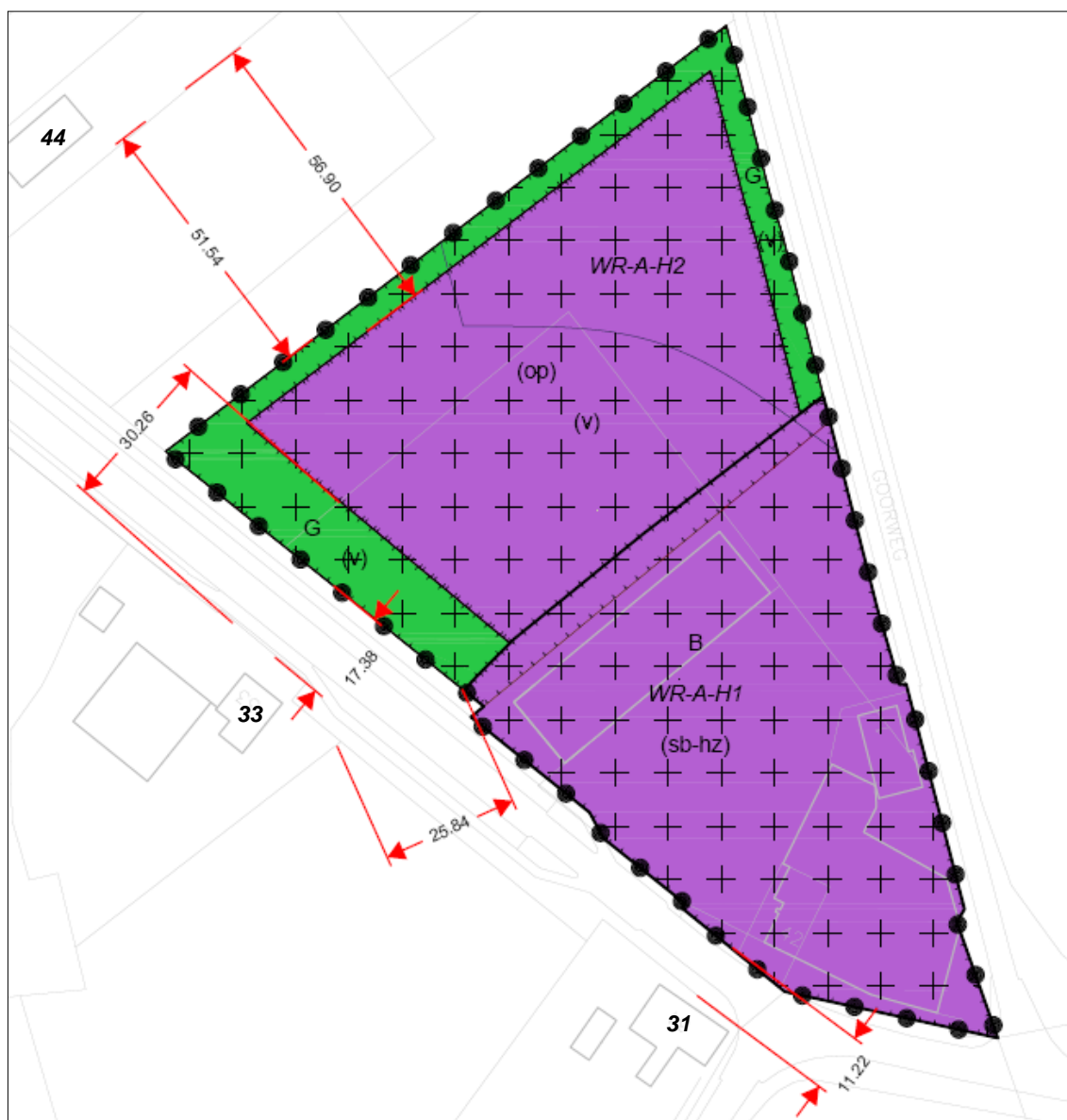
- *Het omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied*
Een rustige woonwijk is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven of kantoren) voor. Langs de randen (in de overgang naar mogelijke bedrijfsfuncties) is weinig verstoring door verkeer. Een vergelijkbaar omgevingstype qua aanvaardbare milieubelasting is een rustig buitengebied, (eventueel inclusief verblijfsrecreatie), een stiltegebied of een natuurgebied.
- *Het omgevingstype gemengd gebied*
Een gemengd gebied is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.

Beoordeling

In de onderhavige situatie is het met name van belang om de effecten van de uitbreiding van het bedrijf op de omliggende gevoelige functies (woningen) inzichtelijk te maken. Een houtzagerij betreft conform de VNG-publicatie een bedrijf van categorie 3.2. Hieraan is, met betrekking tot het aspect geluid, een richtafstand van 100 meter verbonden. Indien wordt aangenomen dat onderhavig plangebied, gezien de ligging in een kernrandzone, wordt beschouwd een gemengd gebied, kan worden uitgegaan van een aan te houden richtafstand van 50 meter. In dit geval wordt echter uitgegaan van een worst case scenario en derhalve van de ligging in een rustig buitengebied.

Binnen de afstand van 100 meter zijn reeds enkele burgerwoningen aanwezig. Het gaat om de woningen aan het Loveren 31 en 33. De percelen van deze woningen liggen op respectievelijk circa 11 en 25 meter afstand van het huidige bedrijfsperceel. Om de effecten van de uitbreiding op deze woningen inzichtelijk te maken, mogen de feitelijke afstanden van de woningen tot aan het bedrijfsperceel in ieder geval niet verder afnemen. Voor de woning op nummer 31 geldt dat de uitbreiding geen gevolgen heeft voor de bestaande afstand tot het bedrijfsperceel. Voor

nummer 33 geldt dat door de uitbreiding het bedrijfsperceel wel op een kortere afstand komt te liggen (op 17 meter). Dit levert potentieel hinder op voor deze woning. Teneinde deze hinder te voorkomen wordt aan de zuidwestzijde van de uitbreiding een groene buffer (deel uitmakend van de landschappelijke inpassing) ingepast. Hiermee komt de afstand tussen de woning en de het bedrijfsgedeelte van de uitbreiding op 30 meter uit. Dit is al circa 5 meter meer dan de afstand tot het bestaande bedrijfsgedeelte. Bovendien zijn ter plaatse van de uitbreiding slechts bedrijfsactiviteiten van maximaal categorie 2 toegestaan. Hieraan is, uitgaand van de ligging in een rustig buitengebied, een maximale richtafstand van 30 meter verbonden. Deze afstand wordt z gezegd gehaald. Gelet hierop en gezien het feit dat de afstanden tussen de woningen op nummer 31 en 33 en de bestaande (ongewijzigde) bedrijfsactiviteiten van categorie 3.2 niet wijzigen, mag worden aangenomen dat de uitbreiding van het bedrijfsperceel geen nadelige invloed uitoefent op deze woningen. Voor de woning op nummer 33 geldt zelfs dat sprake is van een verbetering van de situatie, aangezien het zicht van de woning op het bedrijf zal worden afgeschermd door de aan te leggen groensingel.

Afbeelding 10 - Afstanden tussen het (uitgebreide) bedrijfsperceel en de omliggende woningen inzichtelijk gemaakt

Op een afstand van 120 meter van het bedrijfsperceel is op nummer 44 nog een burgerwoning gelegen. Deze ligt in de huidige situatie op voldoende afstand van het bedrijfsperceel (buiten de richtafstand van 100 meter). De uitbreiding van het perceel vindt echter plaats in de richting van deze woning, zodat deze in de nieuwe situatie op circa 51 meter van het bedrijfsperceel komt te liggen (en op circa 56 meter wanneer de groensingel bij deze afstand wordt getrokken). Zoals aangegeven worden ter plaatse van de uitbreiding slechts bedrijfsactiviteiten van maximaal categorie 2 toegestaan, waaraan een maximale richtafstand van 30 meter is verbonden. Deze afstand wordt met minimaal 51 meter ruimschoots gehaald. De uitbreiding oefent daarmee ook geen nadelige invloed uit op deze woning.

Op de afbeelding op de vorige pagina zijn alle genoemde afstanden in een kaartbeeld vervat.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat het aspect bedrijven en milieuzonering geen belemmering vormt voor de onderhavige ontwikkeling.

5.8 Externe veiligheid

Toetsingskader

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid van degenen die niet bij de risicovolle activiteit zelf zijn betrokken, maar als gevolg van die activiteit wel risico's kunnen lopen, zoals bijvoorbeeld omwonenden. Bij ruimtelijke plannen dient aandacht te worden besteed aan de vraag of er risicovolle activiteiten in en/of nabij het plangebied aanwezig zijn c.q. komen en zo ja, of er sprake is van een toelaatbaar risico.

Het veiligheidsbeleid in Nederland is gebaseerd op een tweetal begrippen, het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Het plaatsgebonden risico is de kans per jaar dat, één persoon die onafgebroken en onbeschermd op een plaats langs een transportroute of nabij een inrichting verblijft, komt te overlijden als gevolg van een incident met het vervoer, de opslag en/of de handeling van gevaarlijke stoffen. Daarbij is de omvang van het risico een functie van de afstand waarbij geldt: hoe groter de afstand, des te kleiner het risico. De risico's worden weergegeven in PR risicocontouren. Het groepsrisico is de kans per jaar dat een groep van 10 of meer personen in de omgeving van een transportroute of een inrichting voor handelingen met gevaarlijke stoffen in één keer het (dodelijk) slachtoffer wordt van een ongeval. In tegenstelling tot het plaatsgebonden risico geldt voor het groepsrisico geen grenswaarde maar een oriëntatiewaarde. Deze oriëntatiewaarde kan gezien worden als een streefwaarde en heeft geen juridische status. Het overschrijden van de oriëntatiewaarde is mogelijk mits dit in de besluitvorming door het bevoegd gezag gemotiveerd wordt middels een verantwoordingsverplichting.

Het beleid inzake externe veiligheid is gericht op de beheersing van risico's voor de omgeving met betrekking tot:

1. het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichtingen);
2. het transport van gevaarlijke stoffen (buisleidingen, waterwegen, wegen en spoorwegen);
3. het gebruik van luchthavens.

Ad. 1 Inrichtingen

In het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) zijn milieukwaliteitseisen op het gebied van externe veiligheid geformuleerd. Dit besluit heeft tot doel de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld door activiteiten met gevaarlijke stoffen in inrichtingen tot een aanvaardbaar minimum te beperken.

Ad. 2 Transport

Het vervoer van gevaarlijke stoffen leidt tot risico's voor de omgeving. Er is daarom beleid opgesteld om te komen tot een afweging van veiligheidsbelangen die een rol spelen bij het vervoer van gevaarlijke stoffen in relatie tot de omgeving. Dit beleidskader wordt gevormd door de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (cRvgs van 22 december 2009) en de Nota vervoer gevaarlijke stoffen (Nvgs van 2006). De circulaire is een operationalisering en verduidelijking van het beleid uit de nota. Tenslotte is vermeldenswaardig dat het Besluit transportroutes externe veiligheid (Bter) in voorbereiding is.

Met de Nvgs is beleidsvernieuwing op het thema vervoer van gevaarlijke stoffen gepresenteerd als uitwerking van de Nota Mobiliteit. Het nieuwe beleid is onder andere gericht op het verminderen van de spanning tussen belangen op het gebied van veiligheid, ruimtelijke ontwikkeling en vervoer. Die vermindering moet plaatsvinden door het wettelijk vastleggen van een Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen. Op het Basisnet wordt een gebruiksruimte voor het vervoer vastgesteld en langs het Basisnet worden veiligheidszones vastgelegd (ruimtelijke ordening). In het Basisnet worden de rijkswegen opgenomen.

Per 1 januari 2011 vigeert tevens het 'Besluit externe veiligheid buisleidingen' (Bevb). Bij het vaststellen van de externe veiligheidscontouren rondom buisleidingen zijn twee waarden van belang, het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het Besluit externe veiligheid buisleidingen stelt op basis van deze twee risico's een basisveiligheidsniveau vast.

Ad. 3 Luchthavens

Vastgesteld dient te worden of bebouwing in het plangebied gelegen is binnen verstoringszones van vliegvelden.

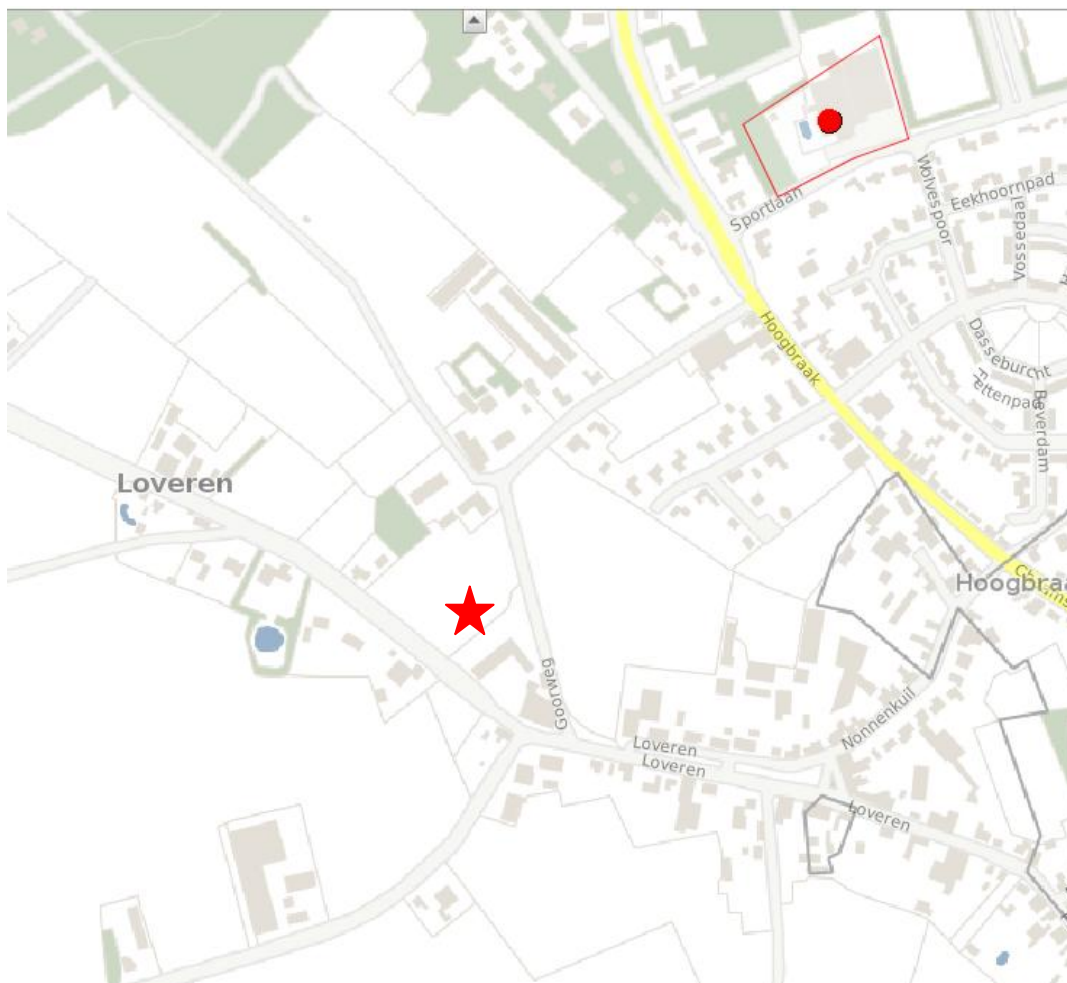
Beoordeling

Om eventuele belemmeringen op het gebied van externe veiligheid in beeld te brengen is de Brabantse risicokaart geraadpleegd. De kaart wordt door de provincie Noord-Brabant en al haar gemeenten gebruikt om informatie te verschaffen over risico's in Noord-Brabant. Op de risicokaart is te zien dat in de directe en wijdere omgeving van het plangebied geen risicovolle inrichtingen of transportroutes voor gevaarlijke stoffen aanwezig zijn.

Als gevolg van het planvoornemen worden evenmin nieuwe risicovolle inrichtingen gerealiseerd. Ook neemt het aantal gevoelige functies in het plangebied niet toe. Hetzelfde geldt voor de hoeveelheid aanwezige mensen.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid is geen belemmering voor de onderhavige ontwikkelingen.

★ = locatie uitbreiding

- Veiligheidsafstanden
 - [Risicocontour 10-6/r](#)
 - [Maatregelzone kerncentrale](#)
 - Evacuatiezone
 - Jodiumprofylaxe-zone
 - Schuilzone
 - [Veiligheidsafstand vuurwerk](#)
 - Professioneel vuurwerk
 - Consumentenvuurwerk
 - [Zone 1 vliegveld](#)
 - [Zone defensie](#)
 - Zone A
 - Zone B
 - Zone C

- Ongevallen gevaarlijke stoffen
 - Inrichtingen
 - [LPG](#)
 - [Opslag](#)
 - [Ammoniak](#)
 - [Emplacement](#)
 - [Vervoer](#)
 - [Vuurwerk](#)
 - [Nucleair](#)
 - [Defensie](#)
 - [Overig](#)
 - [BRZO](#)
 - [Terreingrens](#)

- Transport
 - [Weg](#)
 - [Spoorweg](#)
 - [Waterweg](#)
 - [Buisleiding](#)
- Kwetsbare objecten
 - [Woonverblijf](#)
 - [Hotel/ pension](#)
 - [Onderwijsinstelling](#)
 - [Ziekenhuis](#)
 - [Tehuis](#)
 - [Publieksgebouw](#)
 - [Kantoor/ bedrijf](#)
 - [Ander object](#)

Afbeelding 11 - Uitsnede risicokaart, met de locatie van de uitbreiding nader aangeduid.
Bron: provincie Noord-Brabant, 2013.

5.9 Kabels en leidingen

Toetsingskader

De hierna volgende leidingen zijn planologisch relevant, voor zover zij geen deel uitmaken van een inrichting zoals bedoeld in de Wet milieubeheer.

- a. hoogspanningsverbindingen van 50 kV en hoger;
- b. buisleidingen voor transport van aardgas met een uitwendige diameter van meer dan 50 mm en een druk van meer dan 16 bar;
- c. buisleidingen voor transport van aardolieproducten met een uitwendige diameter van meer dan 70 mm en een druk van meer dan 16 bar;
- d. buisleidingen met een diameter van 400 mm of meer buiten de bebouwde kom;
- e. buisleidingen voor transport van andere stoffen dan aardgas en aardolieproducten, die risico's met zich meebrengen voor mens en/of leefomgeving wanneer deze leidingen beschadigd raken.²

Beoordeling

Binnen of nabij het onderhavige bestemmingsplan zijn geen planologisch relevante leidingen aanwezig.

Conclusie

Er zijn geen belemmeringen met betrekking tot de aanwezigheid van kabels en leidingen.

5.10 Luchtkwaliteit

Toetsingskader

Op 15 november 2007 is een nieuw wettelijk stelsel voor luchtkwaliteitseisen van kracht geworden. Eén van de elementen daarvan is dat projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de concentraties, niet meer afzonderlijk getoetst hoeven te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. De 'regeling niet in betekenende mate bijdragen' kan in sommige situaties worden toegepast. Voor projecten die de hoeveelheid fijn stof en stikstofdioxide in de lucht met maximaal 3% verhogen hoeven geen aanvullende maatregelen getroffen te worden. Het project draagt dan niet in betekende mate (NIBM) bij aan de luchtverontreiniging. Deze Ministeriële regeling, verder aan te duiden als de Regeling NIBM, geeft voor een aantal categorieën van projecten een (getalsmatige) invulling aan de NIBM-grens. Het gaat om woningbouw- en kantoorprojecten en enkele soorten van inrichtingen (bijv. emplacementen, kassen en andere landbouwinstallaties).

-
1. 'Leidingen die deel uitmaken van een inrichting' zijn leidingen binnen de inrichtingsgrens die in beheer zijn van de drijver van de inrichting én leidingen die in beheer zijn van derden waarmee een product wordt geleverd aan de betreffende inrichting (Laatgenoemde leidingen hebben een zgn. functionele binding met de inrichting, zoals bedoeld in de Wet milieubeheer).
 2. Onder zgn. 'leidingen voor andere stoffen dan aardgas en aardolieproducten' worden in ieder geval leidingen verstaan voor transport van nafta, waterstof, koolstofdioxide, stikstof, zuurstof, ethyleen en propyleen.

Beoordeling

In onderhavig geval is sprake van de uitbreiding van het bedrijfsperceel van een bestaande houthandel- en zagerij. De uitbreiding zal enkel gebruikt worden ten behoeve van opslag en voltooiing van de ontsluitingsstructuur, waarmee feitelijk de huidige activiteiten van het bedrijf worden uitgesmeerd over een groter oppervlak. De productieactiviteiten en het aantal verkeersbewegingen nemen niet toe als een gevolg van deze uitbreiding.

Een criterium om nadere eisen te stellen aan bouwplannen is dat bij 1.500 woningen en 1 ontsluitingsweg het jaarlijks percentage stofdeeltjes omhoog kan gaan. Aangenomen mag worden dat de geschetste uitbreiding een veel kleinschaliger ontwikkeling is. Uitgaande van het 3% criterium is derhalve binnen het plangebied geen sprake van een project dat in betekenende mate bijdraagt aan de luchtverontreiniging.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat het aspect luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor de onderhavige ontwikkeling.

5.11 Toetsing Besluit m.e.r.

Toetsingskader

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009 (HvJ EG 15 oktober 2009, zaak C-255/08 – Commissie vs. Nederland). Uit deze uitspraak volgt dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn of geen m.e.r.- (beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt. Gemeenten en provincies moeten daarom per 1 april van 2011 ook bij kleine bouwprojecten beoordelen of een m.e.r.-beoordeling nodig is. Achterliggende gedachte hierbij is dat ook kleine projecten het milieu relatief zwaar kunnen belasten en ook bij kleine projecten van geval tot geval moet worden beoordeeld of een MER nodig is. Een m.e.r.-beoordeling is een toets van het bevoegd gezag om te beoordelen of bij een project belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden. Wanneer uit de toets blijkt dat er belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden moet er een m.e.r.-procedure worden doorlopen. Met andere woorden dan is het opstellen van een MER nodig.

Beoordeling noodzakelijkheid m.e.r.-beoordeling

Om te bepalen of een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is, dient bepaald te worden of de ontwikkeling de drempelwaarden uit lijst D van het Besluit m.e.r. overschrijdt, of de ontwikkeling in een kwetsbaar gebied ligt en of er belangrijke milieugevolgen zijn.

De ontwikkeling dient getoetst te worden aan activiteit D 11.3 uit de Bijlage bij het Besluit m.e.r. Deze activiteit betreft de uitbreiding van een 'industrieterrein', waarbij direct een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is als de activiteit een omvang heeft van 75 hectare of meer betreft. Geconcludeerd kan worden dat de ontwikkeling ver beneden de drempelwaarde ligt zoals opgenomen in het Besluit m.e.r. Het bedrijfsperceel is in de uitgebreide situatie circa 1,3 hectare groot.

In onderdeel A van de bijlage bij het Besluit m.e.r is bepaald wat verstaan wordt onder een gevoelig gebied. Als gevoelig gebied zijn gebieden aangewezen die beschermd worden op basis van de natuurwaarden, landschappelijke waarden, cultuurhistorische waarden en waterwingebieden. Uit het onderhavige hoofdstuk, waaraan de resultaten van de toetsing juncto art. 3.1.6 Bro worden weergegeven, blijkt dat het plangebied niet ligt in of nabij een gebied dat beschermd wordt ten gevolge van de natuurwaarden. Het plan ligt daarnaast zodanig ver verwijderd van de Ecologische Hoofdstructuur, een Vogel- of Habitatrichtlijngebied of overig beschermd natuurgebied dat van externe werking geen sprake kan zijn. In paragraaf 5.4 van de onderhavige ruimtelijke onderbouwing is verantwoord dat het plan geen belemmeringen veroorzaakt ten aanzien van eventuele cultuurhistorische waarden ter plaatse.

Het plangebied behoort niet tot een waterwinlocatie, waterwingebied of grondwaterbeschermingsgebied. Ook behoort het plangebied niet tot een gebied waarbinnen een Rijksmonument ligt of een Bèlvéderegebied. Tevens is er geen sprake van een landschappelijk waardevol gebied. In dit hoofdstuk zijn de verschillende milieueffecten beschouwd, zoals geluid en luchtkwaliteit. Hieruit blijkt dat er door de ontwikkeling inderdaad geen sprake zal zijn van nadelige milieugevolgen.

Conclusie

Zoals beschreven in de voorafgaande alinea's zijn er geen 'belangrijke nadelige milieugevolgen' te verwachten en daarom is het niet noodzakelijk een m.e.r.-beoordeling uit te voeren.

6 CONCLUSIE

Onderhavige ruimtelijke onderbouwing voorziet in een planbeschrijving en een toetsing aan het relevante beleid. Daarnaast is aantoonbaar gemaakt dat er vanuit de relevante (milieu)planologische aspecten geen belemmeringen zijn.

Op basis van bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het planologisch verantwoord is om onderhavige planontwikkeling positief te bestemmen in de aanstaande tweede herziening van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008'.

